

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๒๘

วันศุกร์ที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๓ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเปิดประชุม ๒๗๗ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีคนมีสมาชิกรายชื่อมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔ วันศุกร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๒๑ ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้ เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๑ แล้ว มีท่านสมาชิกผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติม ผมถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔ วันศุกร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๒๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ ๓.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เนื่องจากการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในการประชุมครั้งที่แล้วได้พิจารณากันถึงมาตรา ๔ แต่
คณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่สามารถจะตกลงกันได้ในเรื่อง การแก้ไข
มาตรานี้ จึงได้ขอเลื่อนไปเพื่อพิจารณาแก้ไขกันใหม่ ซึ่งที่ประชุมก็ได้ลงมติให้
เลื่อนการพิจารณาไปได้ และพร้อมที่จะพิจารณาคือไปในการประชุมครั้งนี้
ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายเกรียง กิริติกกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ในการหยุดพักการประชุมคราวที่แล้วมาเพื่อให้
คณะกรรมการและท่านผู้ปฏิบัติได้ประนีประนอมกันในเรื่อง กรรมการ
อำนาจการคุ้มครองสถาบัน ทางฝ่ายคณะกรรมการและท่านผู้ปฏิบัติสามารถประ
นีประนอมกันได้ในเรื่องจำนวน แต่มีปัญหาเรื่องถ้อยคำและข้อความบางประการ
ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเห็นว่าในทางปฏิบัติอาจจะก่อให้เกิดปัญหาขึ้น ทางฝ่าย
รัฐบาลจึงขอรับไปพิจารณาก่อนเกี่ยวกับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๔ ได้
เสร็จเรียบร้อยแล้ว กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานได้ให้เจ้าหน้าที่ได้โปรด
แจกร่างมาตรา ๔ ซึ่งขอใช้ใหม่ต่อท่านสมาชิกเพื่อพิจารณาต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
การแจกตามที่ประธานคณะกรรมการบอกครับ
(เจ้าหน้าที่ให้นำร่างมาตรา ๔ ที่แก้ไขใหม่แจกแก่สมาชิก)

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งว่างลง ก่อนถึงคราวออกตามวาระใหญ่ที่ใดคะแนนในลำดับถัดไปในการเลือกตั้งตามวาระหนึ่ง เข้าดำรงตำแหน่งแทน แต่กรรมการซึ่งเข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน"

นายเกรียง กิริติกกร (ประธานคณะกรรมการวิชาการ) : คณะกรรมการวิชาการใครของเรียนวาระที่ปรับปรุงและขอใช้ใหม่นี้เป็นไปตามหลัก ประนีประนอมให้ความสำคัญแก่ครูทุกประเภท นอกจากนั้นทางรัฐบาลก็พอใจสามารถปฏิบัติได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเจริญญ์แปรมุขิตมีอะไรซักข้อหรือไม่ครับ

นายเจริญ ชำรงเกียรติ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบเห็นชอบตามที่คณะกรรมการเสนอทุกประการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ขอขอบคุณ สำหรับมาตรานี้ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคิดใจก็ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป ขณะวาอย่างไรครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขมาตรา ๔ ออกมาจะเป็นอัตราของกรรมการครูสภา ซึ่งจะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ในกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๑๑ คนและผู้ที่มาจากครู ๑๐ คน เดิมนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ในกระทรวงศึกษาธิการโดยตำแหน่งเสีย ๑๑ คนและก็เป็นครู ๕ คน แต่ขณะนี้เพิ่มจาก ๕ คนเป็น ๑๐ คนองค์ประกอบของ ๑๐ คนคือครูตามมาตรา ๒๔ (๒) จำนวน ๔ คน ครูซึ่งมาจากครูใน โรงเรียนประชาบาล กระทบอยากจะเรียนถามทางคณะกรรมการว่าตามที่คณะกรรมการได้ร่างมาอย่างน้อยแล้วก็คือเป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมในการที่จะบริหารครูสภาและสิ่งที่ยอยากจะเรียนถามก็คือ กรรมการวิธีและขั้นตอนในกรณีที่จะเลือกจำนวนครูซึ่งเป็นผู้แทนตามมาตรา ๒๔ (๒) กรรมการวิธีและขั้นตอนที่กำหนดไว้

จะเป็นอย่างไรครับ

นายเกรียง กীরติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กรรณวิทย์ที่จะเลือกนั้นเป็นไปตามระเบียบ และประเทศซึ่งคุ
รสภาจะไต่ถามในภายหลัง กระผมก็ทราบเวียนได้เพียงเท่านี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : แนวคร่าว ๆ พอจะชี้แจงได้หรือไม่ครับ
เพราะว่าครุประสาทนั้นกระจายอยู่ทั่วประเทศ และถ้า ๔ คนของจำนวนครุ
พวกนี้กระผมไม่ทราบว่า จะถือตามแนวของครุสภาหรือของคณะกรรมการที่จะ
ไปให้แนวนั้นจะเป็นว่าจัดแต่ละภาคหรือว่าจัดจากจำนวน หรือจัดจากหลักเกณฑ์
อย่างอื่นอย่างไรครับ

นายเกรียง กীরติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ เท่าที่ไต่ถามจากรัฐบาลนั้นจะถือแนวแต่ละภาคครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดคิดใจอะไรอีกหรือ
ไม่ครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผมพิชญ์ แคนวงศ์ กระผมเองเป็นผู้หนึ่งซึ่งได้ยื่นคำแปรญัตติใน
มาตรา ๕ นี้ แต่เนื่องจากเป็นความผิดของกระผมเองที่ไม่สามารถ จะมา
แปรญัตติไต่ถามตามที่คณะกรรมการกำหนด กระผมได้แปรญัตติเป็นจำนวน
๕ คน สำหรับครุประสาท แต่ที่กระผมมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการแก้ไขของ
คณะกรรมการในครั้งนี้อย่างเกี่ยวกับการแก้ไขตามนี้ กระผมก็เห็นความใจ
กว้างของคณะกรรมการที่ไต่ถามแก้ไขร่างเดิมคือว่า ให้ครุทุกประเภทได้มี
โอกาสที่จะเข้ามาเป็นกรรมการอำนวยการ แต่ที่กระผมสงสัยนั้นก็คือ ในส่วนที่
เกี่ยวกับข้าราชการครูส่วนจังหวัดเนื่องจากว่าในขณะที่ได้มีส่วนหนึ่งไปทำหน้าที่
ทางฝ่ายบริหารคือเป็นหัวหน้าหมวดบาง เป็นหัวหน้าส่วนบาง แต่เมื่อกระผมไป
แปรญัตติในมาตรา ๓๐ หวิ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ ส่วน
จังหวัด เพื่อที่จะให้ผู้ที่

LIART

ทำหน้าที่บริหาร แต่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาในมาตรา ๓๐ นั้นให้เป็น
 ข้าราชการครูด้วย โดยอ้างพระราชกฤษฎีกาของกระทรวงศึกษาธิการปี ๒๕๒๐
 ข้อ ค. ทว่าผู้บริหารที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา แต่ไม่เกี่ยวข้องกัสถาน
 ศึกษา ซึ่งได้แก่ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ
 และศึกษานิเทศน์ รวมทั้งสารวัตรนักเรียนพวกนั้น พระราชกฤษฎีกาครูได้ให้
 บุคคลเหล่านั้นเป็นข้าราชการครูด้วย แต่สำหรับหัวหน้าส่วนการศึกษาและ
 หัวหน้าหมวดการศึกษาซึ่งเป็นผู้นับปฏิบัติงานในสายเดียวกัน กับศึกษาธิการจังหวัด
 กลับไม่ได้รับสิทธิเป็นข้าราชการครูโดยมาตรา ๓๐ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการได้
 แก้ไขไป กระผมจึงสงสัยว่าในขณะที่หัวหน้าหมวดบางคน หัวหน้าส่วนการศึกษา
 บางคนถึงแม้ว่าจะมาทำหน้าที่เป็นหัวหน้าส่วนก็ตาม เป็นหัวหน้าหมวดก็ตาม
 แต่ก็ยังไม่ได้ตัดขาดจากความเป็นครูบางจังหวัด เท่านั้นที่มาเป็นข้าราชการส่วน
 จังหวัดสามัญ แต่ในขณะที่เดียวกันหัวหน้าส่วนและหัวหน้าหมวด เหล่านี้ก็ยังเป็น
 สมาชิกครูสภาตามมาตรา ๒๗ (๒) เมื่อคณะกรรมการได้แก้ไขออกมาเช่น
 นี้ ในฐานะที่บุคคลเหล่านั้นก็เป็นสมาชิกครูสภา แต่จะต้องมาถูกตัดสิทธิด้วย
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ให้เป็นการอำนวยความสะดวกครูสภาด้วย กระผมอยากจะขอ
 ความกระจ่างจากคณะกรรมการว่าจะทำประการใด ถ้าหากว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้น
 ชี้ขึ้นมา กระผมขอกราบเรียนถามครับ

นายเกรียง กิริติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมานั้นรู้สึกว่าเป็นเรื่อง
 การข้องใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ซึ่งไม่
 สามารถจะแปรญัตติใหญ่ที่ทำหน้าที่ในทางธุรการนั้นเป็นข้าราชการครู ส่วน
 จังหวัดได้สำหรับร่างพระราชบัญญัติครุนั้นเท่าที่ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะ
 ในวรรคสองของมาตรา ๘ ในเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการเราก็ให้โอกาส
 แต่เฉพาะครูได้เข้ามานั่งเป็นกรรมการอำนวยความสะดวกเหมือนกัน

คือครูซึ่งสอนอยู่ในโรงเรียนได้รับสิทธิเหมือนกับครูประเภทอื่น ๆ เราก็กันเข้า
ไว้ว่าไม่ให้เจ้านายของครูนี้ เขามามีอิทธิพลเหนือครู เขามานั่งแทนครู มีฉะนั้น
แล้วในการเลือกตั้งผู้แทนที่จะส่ง เขามาเป็นตัวแทนเป็นกรรมการอำนวยการนั้น
ครูก็เกรงใจแต่เจ้านายของครูเท่านั้น ฉะนั้นเราก็พยายามให้ความ เป็นธรรม
โดยเต็มที่ แล้วกระผมก็ใคร่ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่อยาก
จะให้ครูได้เข้ามาเป็นกรรมการ ไม่ให้ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ
หรือหัวหน้าส่วนการศึกษาของจังหวัด เขามาเป็นกรรมการอำนวยการครูสภาขอ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดข้องใจอีกหรือไม่
ครับ

(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เชิญเลขานุการ
รัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา ๕
และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาใน
วาระที่ ๒ ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
เห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไซ้เป็น
กฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศไซ้เป็นกฎหมายโปรดยกชื่อขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไซ้

เป็นกฎหมายได้

ที่นี้ตามที่คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม พิจารณาร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วย ย่อมจะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับข้อ ๑๕ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. การส่งเสริมข้าราชการครูส่วนจังหวัดให้ได้รับสิทธิ เท่าเทียมข้าราชการครูของกระทรวงศึกษาธิการ และการให้ข้าราชการครูส่วนจังหวัด มีตำแหน่งเป็นกรรมการอำนวยการคุรุสภาเป็นแต่เพียงการแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาการศึกษาของชาติ ทั้งปัญหาคุณภาพและปัญหาการบริหารงานบุคคลอย่างถาวร เมื่อเป็นเช่นนี้ ปัญหายิ่งยากต่าง ๆ ก็คงจะเกิดขึ้นอีกทั้งนี้ เพราะการจัดการศึกษายังไม่เป็นเอกภาพ อำนาจและหน้าที่ในการจัด การดูแล และการส่งเสริมมิได้อยู่ในสายงานการศึกษา สายเดียวกัน หากจะแยกก็มีใครแยกกันเกิดขึ้น ทั้งเจตนาในการ กระจายอำนาจในการจัดการศึกษาก็ยังมีใครเป็นการกระจายอำนาจที่แท้จริงตามระบอบประชาธิปไตย เรื่องนี้รัฐบาลสมัยหนึ่งได้ตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อ ปฏิรูปการศึกษาขึ้นได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ และจัดทำข้อเสนอเป็นหลักการ เหตุผล และแนวปฏิบัติไว้โดยละเอียดแล้ว ฉะนั้น รัฐบาลควรจะได้รับพิจารณาในนโยบายแล้วรีบจัดการแก้ไขปรับปรุงระบบการศึกษาของชาติ เสียใหม่ทั้งระบบ

LIART

๒. ตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ บัญญัติว่าครูสภาอาจมีรายได้จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน แต่ปรากฏว่าตั้งแต่โคจกตั้งครูสภาจนถึงปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๓๓ ปีแล้ว ครูสภายังไม่เคยได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินเลยทั้ง ๆ ที่ครูสภาของทำหน้าที่บริหารงานบุคคลให้แก่ครูสังกัดองค์การข้าราชการส่วนจังหวัด และครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีจำนวนประมาณ ๓๓๐,๐๐๐ คน ฉะนั้น จึงเห็นเป็นการสมควรที่รัฐบาลจะได้ตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินให้แก่ครูสภาตามความเหมาะสม

๓. ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ บัญญัติว่า สมาชิกครูสภาต้องเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมตามที่ตรา และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการอำนาจการกำหนดไว้ แต่เดิมครูสภาเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิกคนละ ๒๐ บาทต่อปี ต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการอำนาจการครูสภาซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานโดยตำแหน่ง ได้วางระเบียบว่าด้วยเงินค่าธรรมเนียมการเป็นสมาชิกครูสภาขึ้นใหม่ โดยยกเลิกระเบียบการเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิกครูสภา ซึ่งเคยเก็บคนละ ๒๐ บาทต่อปี มาใช้ระเบียบฉบับใหม่ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๒๐ จากการที่ครูสภางดเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิกดังกล่าว ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อการบริหารงานของครูสภาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเงินค่าบำรุงที่เก็บนั้นครูสภามอบให้จังหวัดต่าง ๆ เก็บไว้เพื่อกิจการของครูสภาในส่วนภูมิภาค และนำมาใช้เพื่อกิจการของครูทั่วประเทศ อาทิเช่น การอบรมครูเพื่อให้มีวุฒิสูงขึ้น การจัดกิจกรรมทางวิชาการการจัดพิมพ์วารสารวิทยากรย์ แจกโรงเรียนทั่วประเทศ การจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ครู เป็นต้น ในขณะที่ครูสภาเกือบจะบริหารงานไปไม่ได้ สืบเนื่องมาจากฐานะการเงินของครูสภาเป็นเหตุใหญ่ เพราะนอกจากครูสภาจะไม่เคยได้รับเงินอุดหนุน จากงบประมาณแผ่นดินแล้ว ยังขาดรายได้ที่เคยได้รับจากเงินค่าบำรุงที่เก็บจาก

สมาชิกอีก จึงทำให้คุรุสภาไม่สามารถบริหารงานของคุรุสภา ให้เป็นประโยชน์แก่ครู
ได้

การที่คุรุสภาออกระเบียบลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๒๐ ให้หักเก็บเงิน
ค่าบำรุงจากสมาชิกคุรุสภาซึ่งเคยเก็บปีละ ๒๐ บาท นั้น นอกจากจะมีผลกระทบ
กระเทือนแก่คุรุสภาทั้งกล่าวข้างต้นแล้ว การออกระเบียบเช่นนี้ยังเป็นการขัดต่อ
กฎหมายอีกด้วย เพราะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๕
บังคับว่าสมาชิกคุรุสภาต้องเสียค่าบำรุงตามอัตรา และภายในระยะเวลาที่คณะ
กรรมการอำนาจการกำหนดไว้ ฉะนั้น การที่คุรุสภาให้ยกเลิกการเก็บเงิน ค่าบำรุง
จากสมาชิกซึ่งเคยเก็บปีละ ๒๐ บาท จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย สมควรที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการอำนาจการคุรุสภา
โดยตำแหน่งจะได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณาโดยด่วนต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นด้วยกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม

นายอรรถ วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะขอมติจาก
สภา กระผมใคร่จะขอความกระจ่างในความหมายของข้อความในข้อ ๑ ของข้อ
สังเกตจากคณะกรรมการเสี่ยก่อน ท่านประธานจะอนุญาตหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานคณะกรรมการจะ
อนุญาตชี้แจงได้หรือไม่ครับ

นายเกรียง กิริถิกร (ประธานคณะกรรมการ) : ได้ครับ

นายอรรถ วิเชียรเจริญ : ถ้าได้ กระผมจะขอให้ชี้แจงในข้อความ
ตรงที่เขียนไว้ว่า "อำนาจและหน้าที่ในการจัดการดูแลและการส่งเสริมมิได้อยู่ใน
สายงานการศึกษาเดียวกัน" และก็มีคำตอบไปอีกบอกว่า "ทั้งเจตนาในการที่จะ
กระจายอำนาจการศึกษาก็ยังมีได้เป็นการกระจายอำนาจที่แท้จริง ตามระบอบ
ประชาธิปไตย" ในความหมายที่บอกว่า "อำนาจในการจัดการศึกษาการส่งเสริม
การดูแลมิได้อยู่ในสายเดียวกัน" นี้ คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่าไม่ควรที่จะมี
การกระจายอำนาจการศึกษา ใช่หรือไม่ครับ เพราะว่า
ข้อความคลุมเครือมาก อ่านแล้วก็อาจจะได้ความว่าอย่างนั้น โดยเฉพาะในเมื่อ

มีข้อความในตอนหลังที่มา กล่าวถึง เรื่องว่าถึงแม้ว่าถึงแม้ว่าจะมีการ กระจายอำนาจก็ยังไม่มีมีการกระจายอำนาจจริงและก็แยกกันไม่เค็ดชวค นี้เป็นข้อความสำคัญเห็นหลักการใหญ่จึงใครจะขอทราบวาคณะกรรมาธิการ มีความเห็นว่าจะมีการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาใช่หรือไม่ และถ้าเป็นเช่นนั้นจะมีเป็นการขัดกับหลักประชาธิปไตยในการที่จะให้ส่วนท้องถิ่นไคทำการปกครองตนเอง และอำนาจในการปกครองตนเองนั้นก็รวมถึงการที่จะจัดการศึกษาภายในเขตที่รับผิดชอบด้วย อย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ

นายเกรียง กิริติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใครขอเรียนแต่เพียงย่อ ๆ ไม่อยากจะอภิปรายมากในเรื่องนี้ เพราะจะกระทบกระเทือนถึงรัฐบาล คณะกรรมาธิการนั้นสนับสนุนการกระจายอำนาจในวิถีทางที่ถูกต้องเหมือนอย่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งเขากระจายอำนาจ เพราะการจัดการศึกษานั้นรัฐบาลกลางควรจะลงมือจัดแต่เฉพาะเรื่องที่สำคัญ ๆ เช่นมหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนฝึกหัดครู เป็นต้น แต่ในสายสามัญระดับมัธยมก็ตี ประถมศึกษาก็ตี อนุบาลก็ตีควรจะกระจายอำนาจไปให้ท้องถิ่นจัด แคววการกระจายอำนาจนั้นควรจะเป็นไปตามวิถีทางที่ถูกต้องขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอคุณนายข้องใจหรือยังครับ

นายอศล วิเชียรเจริญ : กระผมเข้าใจตามที่ท่านประธาน คณะกรรมาธิการ โศษแจรงมา แต่กระผมไม่เข้าใจในความหมายที่เขียนไว้ในข้อ ๑ นี้มีความหมายที่จะเสนอต่อรัฐบาลว่าอย่างไรครับ

นายเกรียง กิริติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการมีความมุ่งหมายแต่เพียงว่า ระบบการจัดการศึกษาในเมืองไทยนั้นรัฐบาลสมัยหนึ่งไคตั้ง คณะกรรมการขึ้นมา เพื่อปูพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษาไว้แล้ว แล้วก็มีข้อเสนอแนะมีข้อมูลต่าง ๆ มากมายยกย่อง รัฐบาลก็รับหลักการในการที่จะปฏิรูปการศึกษาแต่ในทางปฏิบัติของรัฐบาลในสมัยหลัง ๆ นั้นหยิบยกมาเฉพาะเรื่องซึ่งกระผมใครจะกราบเรียน ให้ทราบ

เป็นตัวอย่างก็คือ เช่นระบบชั้นเรียน ๖ ต่อ ๖ ซึ่งแค่เริ่มมาประมาณ ๓ ปี มีชั้น ๕ ปี เวลานี้เป็นประมาณ ๖ ปี มีชั้น ๖ ปี ซึ่งเป็นข้อเสนอของคณะกรรมการวางพื้นฐานปฏิรูปการศึกษาเอาไว้ รัฐบาลหยิบยกมาเป็นเรื่องเป็นราวแต่ไม่ได้พิจารณาทั้งระบบในการจัดการศึกษา ปัญหาต่าง ๆ จึงยุ่งยากตามมาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เห็นจะลงมติได้แล้ว คุณออกตัวอย่างไรครับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธาน ที่จริงน่าจะเสียคำขวัญในความในข้อ ๑ นั้นได้มีการกล่าวหาความซึ่งทำให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัย แต่ข้อความในบรรทัดสุดท้ายของข้อ ๑ นั้น ถ้ามีข้อความเฉพาะตอนนั้นก็เป็นที่กระจ่างชัดที่กล่าวไว้ว่า "รัฐบาลควรจะได้รับพิจารณาโยกย้ายและปรับจัดการแก้ไขปรับปรุงการศึกษาของชาติเสียใหม่ทั้งระบบตามที่คณะกรรมการการศึกษาปฏิรูปฯ ได้เคยทำไว้" ถ้าหากเป็นข้อความตอนท้ายนี้กระผมเห็นด้วย อย่างยิ่ง แล้วอีกอันที่จริงน่าจะกล่าวเฉพาะตอนนี้ แต่ว่าตอนแรกไปกล่าวสิ่งอื่นทำให้เกิดความสับสนว่าคณะกรรมการหมายถึงอย่างไรและเมื่อได้ฟังคำชี้แจงเช่นนั้นกระผมก็เข้าใจและก็พอใจครับ

นายชูวงศ์ ฉายบุตร : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงนั้นกระผมเห็นด้วยครับ แต่ถ้อยคำที่เขียนนั้นเข้าใจว่าจะไม่ตรงกับที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจง กระผมขงใจว่าถ้าหากลงมติโดยการยกมือรับกันนี้ ถ้อยคำที่ท่านเขียนกับถ้อยคำที่ท่านพูดคนละเรื่องกันนะครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้น ท่านจะแก้ไขให้เหมือนอย่างที่ท่านพูดหรือไม่ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกอยากจะให้แก้ไขอย่างไร จะเสนอด้วยหรือไม่ครับ เสนอได้เลยนะครับว่าอยากจะให้แก้ไขอย่างไร

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : คือที่ท่านประธานคณะกรรมการ
 ภาชนะบรรจุภัณฑ์นั้นกระผมคิดว่าควรที่จะเขียนให้ชัดเจนไปเลยนะครับหรือโดยเฉพะ
 ขอความเห็นว่า "ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษายังไม่เป็นเอกภาพ" กระผมคิดว่า
 การเป็นเอกภาพนั้นหมายความว่าอย่างไร การเป็นเอกภาพนั้น หมายความว่า
 ส่วนกลางจัด หรือว่าท้องถิ่นจัด หรือว่ากระทรวงศึกษาธิการจัด หรือว่าจังหวัด
 จัดหรือว่ากระทรวงมหาดไทยจัด ประเด็นที่ ๑ "อำนาจและหน้าที่ในการ จัด
 การดูแลและการส่งเสริมมิได้อยู่ในสายงานการศึกษาสายเดียวกัน" ที่ท่าน
 ประธานคณะกรรมการภาชนะบรรจุภัณฑ์นั้นท่านก็บอกว่าเรื่องครุประชาบาลควรที่จะ
 เป็นเรื่องท้องถิ่นจัดจะเป็นสายงานเดียวกันไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้นเพราะฉะนั้น
 กระผมก็คิดว่าอันนี้เป็นเรื่องที่คณะกรรมการท่านตั้งข้อสังเกต สุดท้ายท่าน
 จะพิจารณา ขอขอบคุณครับ

นายเกรียง กীরติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประ
 ธานที่เคารพกระผมอยากจะเรียนว่า เรื่องนี้เป็นแค่เพียงข้อสังเกต แล้วก็ข้อ
 สังเกตนั้นสอดคล้องกับแนวทางที่จะปฏิรูปการศึกษา เขาก็ใช้ว่าการจัดการศึกษา
 นี้ควรเป็นเอกภาพ ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลกลางเป็นคนจัด รัฐบาลกลางก็
 อาจจะเป็นแค่เพียงกำหนดนโยบายและเป็นศูนย์กลาง เป็นสายงานสายเดียวกัน
 ส่วนการจัดนั้นเป็นเรื่องของท้องถิ่น อันนี้รัฐบาลเข้าใจอยู่แล้วขอบคุณครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเกรงจะ
 เสียเวลาของสภาแต่ถึงท่านประธานคณะกรรมการ จะกรุณาที่แจ้งกระผม
 อย่างไร กระผมก็ยังไม่เข้าใจนะครับเพราะการจัดการศึกษายังไม่เป็นเอกภาพ
 อันนี้ชัดในถ้อยคำ ถ้าหากว่าท่านจะคัดค้านหรือว่าจะแก้ไข กระผมไม่ตั้งใจ
 ทรอกครับ เพราะว่าอันนี้ก็ข้อสังเกตอย่างที่ท่านว่า นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่
 กระผมอยากจะกราบเรียนถาม และประเด็นสุดท้าย ในหน้า ๓ วรรคสุดท้าย
 เรื่องการเก็บเงินของครูคนละ ๒๐ บาท ก็คงเป็นเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการจะรับไปพิจารณา แล้วก็ข้อสังเกต แต่คงจะมีเหตุผล

เหมือนกันว่าเหตุใดครูสภาจึงไม่เก็บเงิน ๒๐ บาทในอัตรที่เข้ามา กระผมก็ขอ
กราบเรียนแก่นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรุณาชี้แจงต่อสภานิติครับ

นายเกรียง กীরติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน

ประธานที่เคารพกระผมก็อยากจะกราบเรียนแต่เฉพาะเรื่องการเก็บเงิน ๒๐
บาท คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้า
ทางรัฐบาลเห็นว่าจะไม่เก็บก็จะต้องไปแก้กฎหมาย หรือเห็นสมควรว่าจะเก็บ
ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปพิจารณาระเบียบครับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผม
ได้อภิปรายนั้นความจริงกระผมได้เสนอแนะขอให้แก้ความในข้อ ๑ ถ้าหากว่า
ท่านประธานจะกรุณา กระผมขอเสนอตั้งนี้ครับ ให้เขียนเสียว่า "โดยที่การจัด
การศึกษาในขณะนี้ยังไม่มีเอกภาพ และควรกระจายอำนาจในการจัดการศึกษา
ก็ยังมีได้เป็นการกระจายอำนาจที่แท้จริงตามระบอบประชาธิปไตย และโดยที่
เรื่องนี้รัฐบาลสมัยหนึ่งได้ตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อการปฏิรูป การศึกษา
ขึ้น ได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ และจัดทำข้อเสนอเป็นหลักการ เหตุผล และแนว
ปฏิบัติไว้โดยละเอียดแล้ว ฉะนั้นรัฐบาลควรจะมีพิจารณาในนโยบายและรับจัด
การแก้ไขปรับปรุงระบบการศึกษาของชาติเสียใหม่ทั้งระบบ" ก็คงจะได้ความ
อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการ ไข้แจง แต่ขอความที่เขียนมาอย่างนี้
กระผมเรียนนี้ไม่ชัด ถ้าถามและทำให้เข้าใจเป็นอย่างอื่นไม่ได้ครับ

นายเกรียง กীরติกร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพคณะกรรมการไม่ชัดของที่จะแก้ความให้เป็นไปตามนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะให้ความคิดเห็น
อย่างไรคุณसानนท์ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธาน ข้อสังเกตตั้งได้ แต่

LIRT

ว่าข้อสังเกตจะให้สถานลงมตินั้น ความจริงจะต้องผูกมัด ในเรื่องนี้ถึง ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นที่ ๑ การจัดการศึกษา ซึ่งเป็นข้อสังเกตอันหนึ่ง ก็หน้าที่ สถานที่จะอนุมัติได้

ประเด็นที่ ๒ ว่าต้องให้เงินอุดหนุนครูสถาน เป็นการผูกมัดงบประมาณ เมื่อสถานเห็นควยทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องปฏิบัติ แล้วมีองค์การ อื่นหลายองค์การที่เขาไม่ได้เงินอุดหนุนเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ ๓ เกี่ยวกับเงินค่าบำรุง ซึ่งกระทำผิดกฎหมายก็เป็น เรื่องของรัฐบาลที่จะต้องรับไปแก้ไข เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะผูกพันในเรื่อง เงินอุดหนุนครูสถานทางสถานอนุมัติไป ดังงบประมาณเข้ามาถ้าไม่มี สถานไม่ไป เติมให้ก็กลายเป็นสถานระดับมัธยมศึกษาของตัวเอง เพราะฉะนั้นต้องแบ่งมติเป็น ๓ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ จัดการศึกษาดีกว่าไป กระผมไม่ว่าเอกภาพจะอยู่ กระทรวงศึกษาธิการอย่างเดียวหรือกระทรวงมหาดไทยรวมควย ซึ่งไม่พอใจ กระทรวงศึกษาธิการดีกว่าไป แล้วเรื่องครูสถานไม่เรียกเก็บผิดกฎหมาย ก็ว่าไป แต่จะผูกมัดต้องเอาเงินนี้ ไม่ได้หรือครับ มติที่กระผมไม่เห็นควย มีอีกหลาย องค์การ เนติบัณฑิตยสภาแพทยสมาคม ซึ่งสมาคมเกี่ยวกับวิชาชีพเกี่ยวกับวิศวกรรมต้องให้เงินอุดหนุนหมดลักษณะเดียวกันและมีไหน้อยไป ก็ไว้อีกแล้ว งบประมาณไหน้อย ไปบอกพวกครูอีกแล้ว รัฐบาลไม่เห็นความหมายของครูเลย พอไม่ให้ก็ไว้อ พอไหน้อยก็ไว้อ ไหมากเอาเงินที่ไหนครับ กระผมขอชักให้แบ่ง ประเด็นลงมติดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการ ข้าง
หน้าครับ

นายเกรียง กิริติกร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ในแง่ของงบประมาณนั้น เรื่องนี้ก็เป็นไปตามกฎหมายที่ว่า

LIART

ครูสภาอาจได้รับเงินงบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาล แต่ว่าเท่าที่เป็นมา ๓๓ ปี
 นั้นไม่เคยได้รับเงินงบประมาณอุดหนุนเลย ที่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวถึง
 หน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งอาจจะทำหน้าที่คล้ายกับครูสภา เช่นทางฝ่าย ก.พ. กิติ
 ก.ค. กิติ ก.อ. กิติ หรืออะไรสักอย่างแต่ ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการสูงสุดของ
 ข้าราชการนั้นผู้ที่ทำหน้าที่นั้นเป็นข้าราชการประจำ มีเงินเดือนอยู่แล้ว จึงไม่
 จำเป็นที่จะต้องได้รับเงินอุดหนุนอะไร เลขะนั้นกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเขียนมาตั้งแต่
 เกิมนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายครูสภานั้นไม่ใช่เป็นข้าราชการเลยเป็นบุคคล
 อีกรวมหนึ่งจากกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเขาปฏิบัติหน้าที่อยู่ ฉะนั้นนอกจากจะ
 ต้องอาศัยเงินค่าบำรุง เงินผลประโยชน์อื่น ๆ แล้ว กฎหมายซึ่งเขียนมาตั้งแต่
 พ.ศ. ๒๔๘๘ นั้นจึงได้เขียนไว้ว่า "อาจได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล" ขอ
 สังเกตของคณะกรรมการนั้นไม่ใช่ขอสังเกตในเรื่องว่ารัฐบาลต้อง ให้เงิน
 อุดหนุน แต่ว่ารัฐบาลควรพิจารณาในเรื่องนี้บางกรณีก็ใคร่ขอทราบเรียน-
 ทานสมาชิกดังนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดสนใจอะไรอีก
 หรือไม่ เชิญคุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ขอสังเกตของ
 คณะกรรมการทั้ง ๓ ขอนั้น ข้อ ๒ และข้อ ๓ นั้น เป็นข้อที่คณะกรรมการ
 วิชาการได้พูดถึงถูกต้องสิ่งที่ เป็นความจริง ข้อ ๑ เท่านั้นแหละครับที่คณะกรรมการ
 วิชาการไม่กล้าที่จะพูดความจริงออกมา สิ่งที่พูดกันมากมายขณะนี้คือการศึกษายัง
 ไม่เป็นเอกภาพ ท่านประธานคณะกรรมการท่านเป็นข้าราชการเอก ใน
 กระทรวงศึกษาธิการมาก่อนท่านไม่กล้าที่จะพูดถึงว่าการศึกษา ของเยาวชนซึ่ง
 แยกออกเป็นของกระทรวงศึกษาธิการและของกระทรวงมหาดไทย ท่านไม่กล้า
 พูดออกมาครับ และในเวลาเดียวกันท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ท่านเป็นผู้อำนวยการ
 จังหวัดท่านก็ไม่กล้าพูดออกมาว่าเป็นเรื่องของการศึกษาระหว่าง กระทรวง

LIRT

ศึกษาธิการกับกระทรวงมหาดไทย กระผมเองขอเสนอเป็นลามาแปลไทยเป็นไทยโดยไม่ต้องเกรงใจใครต่อใครในที่นี้ กระผมขอให้คณะกรรมการได้พูดออกมาซึ่งว่าสิ่งที่ท่านว่าไม่เป็น เอกภาพนั้นคือการศึกษาระชาบาลซึ่งยังแยกอยู่ไปขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยไม่ไ้ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าท่านตอบคำถามนี้ต่อสภาแห่งนี้ก็กระผมเข้าใจว่าสภาแห่งนี้คงจะยอมรับในความเป็นจริงแล้วที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอยู่ในฐานะที่จะผ่านข้อสังเกตของท่านไปได้ เรามาพูดความจริงกันโดยปราศจากความเกรงใจโดยกระผมไม่ต้องมาใส่ภาษาไทยแปลไทยเป็นไทยหรือครับ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความจริงนะครับผมจะขอเรียนประนีประนอมสักเรื่องหนึ่ง คือถามข้อข้างกับ ข้อ ๗๕ นี้บอกว่า "คณะกรรมการ เห็นว่า มีข้อสังเกตที่ควร เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เพื่อให้สภาพิจารณา ในกรณีสภา เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี" ถ้าพูดกันไปตามนี้แล้วละก็ สำหรับ เรื่องข้อสังเกตนี้เราไม่ต้องอภิปรายกันหรือครับ เราอภิปรายกันได้แต่ เฉพาะร่างพระราชบัญญัติ เท่านั้น ข้อสังเกตนี้แค่เห็นว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเท่านั้น ถ้าเห็นด้วยก็ส่งไปให้รัฐบาล ถ้าไม่เห็นด้วยก็ยุติแค่เพียงแค่นี้ เท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ บางท่านได้ เสนอนั้นผมก็ เห็นว่า เป็นความจริง แต่ที่ถกเถียงกันมาตั้งแต่ต้นนั้นพูดกันตรงไปตรงมาก็อย่างว่าละครับ ก็มีกรณีขัดแย้งกันตอนระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงศึกษาธิการ แต่ถาเมื่อว่าเรายอมรับข้อสังเกตของคณะกรรมการแล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปพูดให้กระเทือนข้าง ใครหรือครับ เมื่อ เห็นด้วยแล้ว เสนอไปทางรองนายกรัฐมนตรีท่านก็นั่งอยู่ที่ท่านก็รับ เอาข้อสังเกตไป แล้วท่านไปประนีประนอมในคณะรัฐมนตรีของท่านเอง อย่างนั้นก็จะไม่ต้องเสียเวลาของพวกเราทั้งหลายหรือว่าท่านผู้ใดจะเห็นขัดแย้งอย่างไรก็ตามมาเถอะประชาธิปไตยครับ ขอเชิญท่านผู้ว่า ๆ ครับ

นายชูวงศ์ นายบุตร : ท่านประธานที่เคารพ ความจริง
 กระผม เห็นด้วยกับประธานคณะกรรมการที่ท่านได้พูดไว้แต่แรก พี่ขอความ
 ที่กระผมผู้นั้น ไม่ใ้คงหวัง เรื่องกระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงศึกษาธิการ
 เพราะฉะนั้นท่านที่กรุณารับอาสาเป็นล่ามกระผมคิดว่า ไม่จำเป็นขอขอบพระคุณ
 ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเรารับก็ให้รัฐบาลไป
 ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่าน เกรียมจะรับอยู่แล้ว ถ้าเผื่อไม่รับก็ไม่รับก็ยุติกันแค
 นี้ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมจะ เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
 วิชาการหรือไม่ ท่านผู้ใด เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วยโปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติ
 เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งผมจะ
 ได้ เสนอรัฐบาลต่อไปตามข้อบังคับ

ต่อไปพิจารณาพระราชบัญญัติสดานบริการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
 ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
 ในวาระที่ ๒

ที่ ๒๙๔/๒๕๒๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการพิจารณาการปกครอง ๑ ชุด
ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการ
พิจารณาการปกครองพิจารณาการพิจารณาเรื่องนี้ประกอบด้วย

๑. นายสมบุญ ศิริธร	ประธานคณะกรรมการ
๒. พันตำรวจเอก กฤษ สังขทรัพย์	๓. พลเรือตรี คง สีสานนท์
๔. นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์	๕. คุณหญิงนันทกา สุประภา ตะนันท์
๖. นายประมวล กุลมาศย์	๗. พลตำรวจเอก มนต์ชัย พินิจคงชน
๘. นางแรม พรหมโมขธ บุญประสพ	๘. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะ มาน
๑๐. นายวิญญู อังคนารักษ์	๑๑. พลโท สมิง ไทลังคะ
๑๒. พลโท สัตต์ จิตรปฏิมา	๑๓. นายอมร จันทร์สมบูรณ์
๑๔. นายอำนาจ อินทฤทธิ	
๑๕. นายसानนท์ สายสว่าง	เลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT

บัดนี้ คณะกรรมาธิการไต่สวนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จแล้วจึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สมบุญ ศิริธร

(นายสมบุญ ศิริธร)

ประธานคณะกรรมาธิการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔ วันศุกร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๒๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๘ วัน นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายสนั่น อตองกุลเทพ นิติกร ๔ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย พลตำรวจตรี สิทธิศักดิ์ สุพรรณเภสัช ผู้บังคับการอำนวยการ กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ๑ พันตำรวจเอก บรรจบ ลีอากาศ รองหัวหน้ากองวิชาการ กรมตำรวจ นายรังสฤษฎ์ จันทรัตน์ นิติกร ๖ กรมแรงงานและ นายมนัส จุฑานนท์ นิติกร ๔ กองตรวจและรายงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย

๒. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติที่มีจำนวน ๔ คน คือ

(๑) นายสุชาติ เศษะเสน

(๒) นายพิชญ์ แคนวงศ์

(๓) นางกนก สามเสน วิล

(๔) นายธรรมบุญ ลัทพ์สี

๓. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้ความใน (๔) (๕) และ
ขอแปรญัตติเพิ่มคำนิยาม "หญิงหรือชายบริการ" ไว้

คณะกรรมการธิการไต่ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชรรรมบุญ ดักพลี ขอแปรญัตติแก้ความใน (๑) (๓) (๔) และ
ขอแปรญัตติเพิ่มคำนิยาม "เจ้าหน้าที่" ไว้

คณะกรรมการธิการไต่แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสุชาติ เฑาะแสน และนายพิชญ์ แคนวงศ์ ขอแปรญัตติแก้

ความในมาตรา ๓ (๒) และ (๓) เป็นดังนี้

"(๒) สถานที่ที่มีสุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและ
บริการโดยมีชายหญิงมาเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้าซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า
เป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรือ อบตัว ซึ่งมีชายหญิงบริการให้แก่ลูก
ค้ารายหญิง"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓ (๑)

(๒) (๓) เป็นดังนี้

"(๑) สถานที่เอนำ รำวง หรือ ร่องเง็ง ประเภทที่มีหรือไม่มีหญิง
หรือชายบริการ

(๒) สถานที่ที่มีสุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย และบริการ
โดยมีหญิงหรือชายสำหรับปรนนิบัติลูกค้าซึ่งได้รับผลประโยชน์ตอบแทน จากลูกค้า
หรือโดยมีสถานที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีหญิงหรือชายบริการแก่ลูก
ค้า"

LIRT

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธรรมบุญ สักพลี ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓ (๒) เป็น
ดังนี้

"(๒) สถานที่ที่มีสุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและ
บริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้รับผลประโยชน์
จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่สำหรับพักนอนหลับนอนหรือมีบริการนวด
ในแกลูกค้า"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

คุณหญิง นันทกา สประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก้ความในมาตรา ๓ (๒) และ (๔) เป็นดังนี้

"(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่ม อย่างอื่น
จำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้าซึ่งได้รับผลประโยชน์
จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่สำหรับพักนอนหลับนอน หรือมีบริการนวด
ในแกลูกค้า

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย
โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง"

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้คำนิยาม "พนักงาน
เจ้าหน้าที่" เป็นดังนี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" สำหรับกรุงเทพมหานครหมายถึงความถึง คณะ
กรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นประธาน อธิบดีกรม
อนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมศาสนาหรือผู้แทน อธิบดีกรมแรงงานหรือผู้แทน และ
ประธานสภาสตรีแห่งชาติหรือผู้แทน เป็นกรรมการในจังหวัดอื่น หมายความว่า
ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน ผู้กำกับตำรวจประจำจังหวัด นายแพทย์
ใหญ่จังหวัด ครูใหญ่โรงเรียนสตรีประจำจังหวัด และผู้แทนสภาสตรีแห่งชาติประจำ
จังหวัด เป็นกรรมการ

LIRT

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธรรมบุญ ลักขี ขอแปรญัตติแก้คำนิยาม "พนักงานเจ้าหน้าที่" เป็นดังนี้

"พนักงานกรรมการเจ้าหน้าที่" สำหรับกรุงเทพมหานคร หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าการกรุงเทพมหานคร เป็น ประธาน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมแรงงานหรือผู้แทน ประธานสภา ดตริแห่งชาติ หรือผู้แทนเป็นกรรมการ และผู้มีอำนาจการตำรวจนครบาล เป็น กรรมการและเลขานุการ ในจังหวัดอื่นหมายความว่า คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน อธิบดีจังหวัด ครูใหญ่หรือผู้อำนวยการ โรงเรียนสตรีประจำจังหวัด แรงงานจังหวัดเป็นกรรมการ และผู้กำกับตำรวจ แห่งท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมบุญ ลักขี ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๔ บรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้ รับ
ใบอนุญาตจากพนักงานกรรมการ เจ้าหน้าที่"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕ มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

หนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความ ในวรรคแรก
 ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบ
 อนุญาตให้ขู่อภัยโทษ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิล และนายธรรมบุญ ลัดพลี ขอ
 แปรญัตติไว้คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสุชาติ เศษะเสน และนายพิชญ์ แคนวงศ์ ขอ
 แปรญัตติแก้ความใน (๖) ของมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

"(๖) ยอมให้ชายหญิงตั้งระบุไว้ในมาตรา ๓ และ
 ชายหญิงที่มาร่วมแสดงดนตรีหรือแสดงอื่นใด เพื่อการบันเทิง-
 พักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๗ มีการแก้ไข

นายสุชาติ เศษะเสน และนายพิชญ์ แคนวงศ์ ขอ
 แปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๗ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริ
 การการจัดลักษณะภายใน เพื่อความสะดวกเรียบร้อย หรือ
 เพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้
 โคมไฟ หรือการให้หญิงพาดเนอร์ชายหญิงมาเรอ ผู้บริการ
 อาน้ำ นวด หรืออบตัว และคนรับใช้คิดหมายเลขประจำตัว
 ในสถานบริการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ
 กระทรวง"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

LIART

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๗ กำหนดเวลาให้บริการการจัดและตกแต่งสถานที่ภายในเพื่อความสะดวกในการตรวจตรา ของเจ้าหน้าที่ การกำหนดวิธีการและมาตรการการ เกี่ยวกับการให้บริการทุกอย่างให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายธรรมบุญ ลักพลี ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๗ การกำหนดจำนวนสถานบริการวันเวลา เปิดปิดการจัดสถานที่ให้มีขีดไม่เปิด เผยต่อสายตาของบุคคลภายนอกการจัดลักษณะภายในเพื่อความสะอาด เรียบร้อยหรือ เพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตลอดจนการ ออกระเบียบกฎเกณฑ์เกี่ยวข้อง เพื่อผลดีในการควบคุม ให้เป็นไปตามที่กรรมการเจ้าหน้าที่เห็นสมควรและกำหนดในกฎกระทรวง"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิล และ นายธรรมบุญ ลักพลี ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นางแรม พรหมโมบล บุษยประสพ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๑๓

LIART

(๑) จะจัดให้มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย
หรือจัดที่นั่งพักหรือเตียงนอน หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการ
บันเทิงด้วยก็ได้"

มาตรา ๕ มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลักพลี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลักพลี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
พอใจ

นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๒๒ เป็นดังนี้
"มาตรา ๒๒ การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบ
อนุญาต ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการ สั่งพัก
ใช้หรือสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต"
คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลักพลี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลักพลี ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายสชาติ เตะตะเสน และนายพิชญ์ แคนวงศ์ ขอ
 แปรญัตติแก้ความในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินการ
 การดูจ้างหรือคนรับใช้ของสถานบริการในขณะเปิด สถาน
บริการผู้ใดสามารถให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งปฏิบัติ
 การตามมาตรา ๒๔ ได้ แต่ไม่ยอมให้ความสะดวก นั้นเมื่อ
 เจ้าพนักงานร้องขอ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน
 หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้บทกำหนด
 โทษในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

"..... ต้องระวางโทษจำคุกไม่น้อยกว่า หนึ่งเดือน
 หรือปรับอย่างน้อยห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลัดดี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมการธิการ ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นางกนก สามเสน วิล ขอแปรญัตติแก้บทกำหนดโทษ
 ในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

"..... ต้องระวางโทษจำคุกอย่างนอหดเดือน หรือ
 ปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัทธพิพัฒน์

ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๔ ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้นโดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนด สามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ตั้งสถานบริการใดไม่เสียค่าธรรมเนียม ภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะดำเนินการต่อไป"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวนมาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

หญิงบุรุษบริการที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ซึ่งจะทำงานในสถานบริการใดนั้น ควรจะได้รับอนุญาตจากกรมแรงงานก่อน ฉะนั้น รัฐบาลควรพิจารณาแก้ไขกฎหมายว่า ด้วยแรงงาน

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไข เพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

सानนท์ สายสว่าง

(นายसानนท์ สายสว่าง)

เลขานุการคณะกรรมการการปกครอง

LIRT

(๑) สถานที่เช่า ร้าง หรือ ร่องเงืงประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอรับบริการ

(๒) สถานที่ที่มีสุรา น้ำรา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้รับผลประโยชน์ จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่สำหรับพักนอนหลับนอน หรือมีบริการนวด ใต้แกลูกค้า

(๓) สถานที่อาบน้ำ นวด หรือ อบตัว ซึ่งมีหญิงบริการให้แกลูกค้าชาย

(๔) สถานที่ที่มีสุรา บำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" สำหรับกรุงเทพมหานคร หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่น หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาต เงื่อนไขในการอนุญาตและการขออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานคร ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่อ

LIRT

๓๓๕
อายุใบอนุญาตมีสิทธิหรือพรรคอหิบัติกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่น ผู้ขออนุญาต
หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิหรือพรรคอหิบัติกรมตำรวจมหาดไทย การขอพรรค
ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้ง
การไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ได้แก่ผู้ใดก็ได้

คำวินิจฉัยของอหิบัติกรมตำรวจ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย
แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่ยุติ

หนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคแรก ต้องแสดง
เหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบด้วย"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๖ แห่ง
พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"(๖) ยอมให้หญิงตั้งระดูไว้ในมาตรา ๓ และหญิงที่มาร่วมแสดง
ดนตรีหรือแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง หักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การ
จัดตั้งและสถานที่ภายนอกและภายใน เพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อ
ความสะอาด ไว้ที่ที่ หรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่การ
ใช้โคมไฟ หรือการให้หญิงพาดเนอร์ หญิงบำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรือ
อบตัว และคนรับใช้ ศิขมาเลขประจำตัวในสถานบริการดังกล่าว ให้เน้น
ไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

LIRT

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑)
จะจัดให้มีสุราน้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดง
ดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงด้วยก็ได้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ เมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ
ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ ในกรุงเทพมหานคร นายตำรวจท้องที่
ตั้งแต่นั้นสารวัตรขึ้นไป ในจังหวัดอื่นตั้งแต่ นายอำเภอท้องที่ขึ้นไปมีอำนาจ
สั่งให้หยุดการแสดงนั้นได้"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานคร มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
อธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์ ต่อ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่
วันที่ได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนการอนุญาต

คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย
แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ในสถานบริการแห่งใด ให้เจ้าพนักงานนั้นมีอำนาจ เข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจ แสดงบัตรประจำตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือคนรับใช้ของสถานบริการ ผู้ใดสามารถให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ ได้แต่ไม่ยอมให้ความสะดวกนั้น เมื่อเจ้าพนักงานร้องขอ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ ผู้ใดตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือดำเนินการสถานบริการ เช่นว่านั้น โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือใบอนุญาตถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีนี้บุคคลกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้ผู้ดำเนินการสถานบริการนั้นร่วมรับผิดชอบด้วย"

LIRT

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้นโดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธานคณะกรรมการ
ชิดารแดงครับ

นายสมบุญ ศิริธร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในหน้า ๓ ที่พิมพ์แจกนั้น มาตรา ๕ ที่แก้ไข
ยกเลิกมาตรา ๒๐ ซึ่งขอข้อความว่า "เมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถาน
บริการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ หรือ" ขอตัดคำว่า "มาตรา ๑๔ หรือ" ออก เพราะ
ว่ามาตรา ๑๔ เติมขึ้นได้เขียนไว้แบบนี้ แต่ว่ามาตรา ๑๔ ที่ได้ยกเลิกไปนั้น
ไม่มีการจำกัดอย่างแบบกฎหมายเดิม จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนไว้ จึง
ขอตัดออกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นอกจากนั้นท่านประธาน
คณะกรรมการจะมีอะไรแดงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายสมบุญ ศิริธร (ประธานคณะกรรมการ) : ก็อย่างที่
ได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้ว ไม่มีอะไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภา
ดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราช
บัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการ
แก้ไขคำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีบัญญัติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๓ คุณสุชาติ
ทะเลเสนกับคุณพิชญ์ แคนวงศ์ และ คุณกนก สามเสน วิด สงวนคำแปรญัตติไว้
มีคุณธรรมบุญ ลัดพลี ขอสงวนไว้เหมือนกัน เชิญคุณสุชาติก่อนครับ

LIART

นายสุชาติ เศษะเสน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอ
 ประทานอนุญาตอภิปรายรวมทั้ง ๔ มาตราที่กระผมแปรญัตติไว้ได้หรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตราไหนบ้างครับที่คุณสุชาติ
 ขออภิปรายรวม

นายสุชาติ เศษะเสน : มีมาตรา ๓ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗
 และมาตรา ๒๕ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุชาติขอรวมอภิปรายมาตรา
 ๓ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๕ ซึ่งคุณเหมือนจะมีข้อความเกี่ยวกับ
 คำว่า "ชาย" กับ "หญิง" เท่านั้นใช่หรือไม่ครับ

นายสุชาติ เศษะเสน : ใช่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะชี้ชัดของบ้างครับ
 โดยเฉพาะคำสงวนคำแปรญัตติของคุณสุชาติ ที่จะขออภิปรายรวมกัน ๔ มาตรา
 เลย

(ไม่มีสมาชิกชี้ชัดของ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดชี้ชัดของก็ถือว่า
 ที่ประชุมอนุมัติให้คุณสุชาติกับคุณพิชญ์อภิปรายรวมกันได้ ๔ มาตรา เชิญคุณสุชาติ
 ศึกษารับ ขอบประธานโทษ คุณท่านก็จะชี้แจงวาวอย่างไร

นางกนก สามเสน วิธ : ในมาตรา ๓ ที่บอกวาทิฉันขอ
 แปรญัตติและคณะกรรมการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ ตีฉันคิดว่าไม่ถูกต้องคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในหน้าหลังมีชื่อคุณกนกขอ
 แปรญัตติขอสงวนมีครับ ประเด็นจะไต่พุดครับ

นางกนก สามเสน วิธ : เอมารวมกันกับอันนั้นคะ หมายถึง
 ความวาทิฉันขอแก้ไว้เรื่องคำนิยามนี้ ตีฉันไม่ได้พอใจ เพราะว่าคณะกรรมการ
 ธิการบอกตีฉันว่าจะตั้ง เป็นข้อสังเกต แต่ในตอนหลังไม่ได้ตั้ง เป็นข้อสังเกต

LIRT

เพราะฉะนั้นจะบอกว่าคุณใจนั้น คิดนึกคิดว่าไม่ถูกต้องในมาตรา ๓ นี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ประเด็นรวมให้อภิปรายรวม
กันไปเลยขอให้คุณสุชาติอภิปรายก่อนครับ

นายสุชาติ เศษะเสน : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ กระทบ สุชาติ เศษะเสน ได้ส่งวนการแปรญัตติของร่าง พระราช
บัญญัติฉบับนี้โดยฉันทใจเพราะทราบที่วาทะกับหลักการ แต่ก็ได้พิจารณาว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้โดยสภาแห่งนี้ออกไปโดยขัดต่อความเป็นอยู่ ของสังคมใน
ปัจจุบันแล้ว ก็รู้สึกว่าจะทำให้คนภายนอกสภาเฝ้ามองภาพพจน์ที่ไม่ดี ร่างพระ
ราชบัญญัติของรัฐบาลในมาตรา ๓ (๒) และ (๓) ซึ่งมีคำว่า "หญิงบำเรอ
สำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้าเป็นค่าตอบแทน หรือโดยมี
ที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แกลูกค้า" กระทบได้แปรญัตติขอให้
คณะกรรมการช่วยเติม คำว่า "ชาย" ใน (๒) ให้เป็นถ้อยคำว่า " โดยมี
ชายหญิงบำเรอ" และพร้อมกันนั้นใน (๓) ก็ขอให้คณะกรรมการเติมคำว่า
"ซึ่งมีชายหญิงบริการให้แกลูกค้าชายหญิง" คณะกรรมาธิการก็ได้กรุณาอธิบายว่า
แก้ไขไม่ได้ เพราะถ้าจะแก้ไขต้องไปแก้มาตราอื่น ๆ อีกด้วยท่านได้เมตตา
อธิบายว่า ซึ่งสภาแห่งนี้รับหลักการที่รัฐบาลเสนอมาจึงไม่อาจจะแก้ไข ความญัตติ
ของผู้แปรญัตติได้ แต่คณะกรรมการก็ได้กรุณาให้ผู้แปรญัตติสงวน ก็เพื่อจะให้
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภานี้ได้ร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใน
วาระที่ ๒ ซึ่งอาจจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไปในวาระที่ ๓ นี้ก็ได้
กระทบใคร เรียนในสภานี้คำรบหนึ่งว่า กระทบยืคหลักว่า "มีความเพียรขึ้น
๗ ที่ได้อาจจะได้รับความเห็นใจและประสบความสำเร็จได้" ในสังคมปัจจุบันมี
เรื่องฉาวโฉ่ ชีวีคแสนพิศวาสในมุมหนึ่งของกรุงเทพฯ เป็นชาวไหคนต่าง
ประเทศเขาหลังไหลกัน เขามาซื้อหาความรักจากชายจากหญิงในอัตรา ที่ไม่แพง
นักในกรุงเทพฯ ท่านผู้มีเกียรติในที่นี้คงได้ทราบกันถึงความมั่งหนึ่งของสังคมได้ เกิด

เกิดศรัทธาขึ้นมาแล้วโดยมีชายบำเรอหญิง ชายแต่งกายเป็นหญิงบำเรอผู้ชาย ผู้ทำ
หน้าที่ชายบำเรอหญิงก็หาไม่ยากหรือครับ จากแหล่งรวมตัวของเขา เช่นราช
คำริอาเขต และร้านนั้คพบยานบางลำภู และแหล่งมีว่ลุ่มตาง ๆ เช่นสถาน
โบว์ลิ่ง รวมทั้งโรงแรมใหญ่ ๆ บางแห่งที่มีคนตางประเทศมาพักอาศัย อีกพวก
หนึ่งก็เป็นผู้ชายที่แต่งเป็นผู้หญิงมีเกิ้ล่อกลาคบริการแก่ลูกค้าชาวตางชาติ และ
ชายไทยด้วยกันเองก็มีตมไป หาไม่ยากในมุน่คของกรุงเทพ ๆ บริการนวกก็
เหมือนกันครับที่อยู่ใ้ในมาตรานี้บริการนวกแถบเจดิมกรุง แถบวัดสุทัศน์ก็มีหญิงไว้
บริการความเมื่อยขบแก่ชาย ก็มีหมอนนวกชายไว้บริการผู้หญิง เมื่อสิ่งตาง ๆ ไ้
ปรากฏเห็นชัดในสังคณแล้ว ท่านผู้มีเกียรติแห่งสถานี้จะพากันหันหลังให้แก่ความ
จริงที่สร้างควมอภัยให้กับประเทศชาติหรือ ท่านไม่แก้ไขในขณะนั้นในขณะที่มี
โอกาสจะกระทำไ้ ท่านจะไ้ทรงพระรราชบัญญัติฉบับนี้ถ่านไปเพื่อไปฟ้อง การ
พิจารณาที่หละหວมของสถานี้ในวันหน้ากระนั้นหรือ กระณมจึงไ้ใคร่ฝากสภา
แห่งนี้ไว้

สำหรับด้อยคำใน (๖) ของมาตรา ๑๖ กระณมมีเจตนาไ้
ร้องขอให้คณะกรรมการและท่านสมาชิกไ้ไ้รณาเติมคำว่า "ชาย" ลงไปก็
เช่นเดียวกับมาตรา ๓ ซึ่งเป็นด้อยคำว่ยอมให้ชายหญิงตั้งระบู่ไว้ใ้ในมาตรา ๓
และชายหญิงที่มาร่วมแสดงดนตรีหรือแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง กระณมขอเติม
คำว่า "ชาย" ลงไปใ้ใน (๖) เพื่อให้รราชบัญญัติฉบับนี้สมบูรณ์แบบและจะ
ไม่กล่าวถึงข้อมูลใด ๆ ให้เป็นที่เปลืองเวลาของสถานี้ต่อไป

ใ้ในมาตรา ๑๗ กระณมมีหลักให้ความเป็นธรรมแก่สังคณ ขอเติม
คำว่า "ชาย" เช่นที่ถ่านมาแล้วใ้ในการพิจารณาของมาตราอื่น สำหรับมาตรา
เติมคำว่า "หรือการให้หญิงพาคเนอร์ ชายหญิงบำเรอ ผู้บริการอาบน้้า นวก
หรืออบตัว" สำหรับมาตรานี้กระณมไ้หาข้อมูลพบว่ากรนวกก็ไ้มีชาย บริการ
ตั้งที่กล่าวมาแล้ว คุณหญิงที่เมื่อยขบก็วิ่งไปหาชายบริการ การอบตัว นวกตัว

ตามที่ปฏิบัติกันตามสถานที่ที่เคลื่อนกลาตักไชยชายนะครี กระทบช้อย่าว่าท่าน
สมาชิกจะมีความเห็นพ้องกับคณะกรรมการโดยไม่เห็นด้วยกับการ แปรวัติ
ของกระผม ก็หมายความว่าสภานี้กำลังจะหยิบยื่นปัญหาต่าง ๆ ไม่ให้
แก่อนาคตครี

ในมาตราต่อไป คือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ความ
ตามร่างเดิมมีอยู่ว่า "ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินการ ลูกจ้างหรือ
คนรับใช้ของสถานบริการ ผู้ใดสามารถให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติ
ตามมาตรา ๒๔ ได้ แต่ไม่ยอมให้ความสะดวกนั้นเมื่อเจ้าพนักงานร้องขอ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ" กระผมได้เรียนคณะกรรมการขอเพิ่มเติมในช่วงนี้ว่า "ผู้รับอนุญาต
ตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินการ ลูกจ้างหรือคนรับใช้ของสถานบริการ" เดิม
ถอยคำไปว่า "ในขณะที่เปิดสถานบริการ" ที่จำเป็นต้องกล่าวไว้ในร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ว่า "ในขณะที่เปิดสถานบริการ" ก็เพื่อเปิดช่องโหว่ไม่ให้เจ้าพนักงาน
ปฏิบัติมีขอบเขตคุณธรรมและหวังได้รับสิ่งตอบแทนจากเจ้าของสถานที่ หรือการ
กระทำลงไปด้วยจิตเต็มใจแก่นักต่อสถานบริการนั้น จะกลั่นแกล้งโดยไปทำการ
ขอความสะดวกกับสถานบริการในขณะที่ปิดดำเนินการแล้ว เพราะกฎหมาย
เป็นอาชญาให้บุคคลคุณธรรมใจประหัตประหารบุคคลที่ถูกกลั่นแกล้งมาในอดีตและ
ปัจจุบันมีไม่ใช่น้อยทีเดียว แต่ในขณะที่ปิดดำเนินการก็แน่ว่าสถานบริการนั้น
จะต้องมีพนักงานอยู่ที่เพียงภารโรงเท่านั้น และภารโรงจะมีปัญหา ห่าอะไรกับ
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปในสถานนั้นด้วยจิตใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความเจตนา
จะกลั่นแกล้งเจ้าของสถานบริการนั้น เจ้าพนักงานชาตคุณธรรมเช่นนั้นก็จะหยิบ
ยื่นความผิดให้ เหตุการณ์พนักงานเจ้าหน้าที่ก็หยิบยื่นความผิดให้แก่ราษฎรนั้น
ในปัจจุบันเราไม่เถียงกันว่ามีพบเห็นกันมาก มีเรื่องร้องเรียนเข้าสำนักนาย
รัฐมนตรีไม่ขาดสายทีเดียว ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านจะไม่ช่วยหยุดหรือครี
จะเปิดช่องโหว่ให้กับคนที่ชาตคุณธรรมอีกหรือ ท่านจะปล่อยให้ทุกสิ่งดำเนินไป

จนเราทุกชีวิตในดินแดนถิ่นแห่งนี้ต้องผูกพรหมกันที่เราสิ้นชาติ เราสิ้นแผ่นดิน เพราะเราไม่โยคีและสนใจในสิ่งเล็กน้อย จนเกิดเป็นมูลเหตุที่ใหญ่เกินแก่เสียแล้วหรือ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในการสงวนคำแปรญัตติ เรื่องนี้คุณพิชญร่วมสงวนด้วย คุณพิชญจะชี้แจงอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายพิชญ แคนวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พิชญ แคนวงศ์ กระผมได้แปรญัตติร่วมกับคุณสุชาติ เศษเสณ ในมาตราต่าง ๆ ตามที่คุณสุชาติได้กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปแล้ว ด้วยความเคารพในความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ซึ่งความจริงก็ได้ชี้แจงนอกสภาให้กระผมทั้งสองได้ทราบแล้ว แต่ในเรื่องนี้ กระผมและคุณสุชาติไม่ได้แปรญัตติด้วยตนเอง ไตมอบให้คุณแรมทรทโมบด บุญประสพ กรรมการท่านหนึ่งแปรญัตติแทน ถ้าหากว่าคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกระผมทั้งสองก็ขอสงวนเพื่อจะมากู้ในสภา สำหรับที่คณะกรรมการท่านไม่เห็นด้วยนั้นก็รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องหลักการซึ่งรัฐบาลไม่ได้เสนอ ขอแก้ไข มา แต่ตามสภาพความเป็นจริงตามที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติของกระผม คือ คุณสุชาติ เศษเสณ ได้อภิปรายไปแล้วนั้นกระผมก็เห็นด้วย กระผมจึงได้รวมแปรญัตติว่าถ้าหากความเป็นจริงเป็นอย่างนั้นเราก็ควรจะต้อง เห็นไว้ในกฎหมายให้กว้างและให้คลุมถึง ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการปฏิบัติทางกฎหมายกระผมขออภิปรายเพิ่มเติมจากที่คุณสุชาติได้อภิปรายไปแล้วเพียงเท่านี้ ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับการแปรญัตติตาม มาตรานี้มีท่านสมาชิกและกรรมการสงวนคำแปรญัตติไว้หลายท่านด้วยกัน ผมก็ขอกราบเรียนท่านสมาชิกทั้งหลายให้ทราบไว้เพื่อจะได้ไม่สับสน ผมจะให้ อภิปรายกันแต่ละท่าน ๆ ไป และก็ให้คณะกรรมการชี้แจงจนกระทั่งจบ เมื่อครบทุกท่านแล้วถึงจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นควรคงไว้ตามความเห็น ของคณะกรรมการหรือตามคำแปรญัตติของแต่ละท่านที่ละท่านไป เพราะฉะนั้นก็

กรุณาสนใจฟังหน่อย คุณแรมจะว่าอย่างไรครับ

นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ : คิฉันขอขอบพระคุณ
ท่านประธานที่ไต่กรุณาให้คิฉันได้มีโอกาสพูดในมาตรานี้ มาตรานี้คิฉันเอง ได้
ส่งวนการแปรญัตติไว้ใน (๔) แต่เมื่อผู้ทางคณะกรรมการหรือว่า จะเป็น
เพราะความไม่เข้าใจในการที่ส่งวนการแปรญัตติอันนี้ไว้ เพราะคิฉันมีอยู่ใน
มาตรา ๑๘ ที่ส่งวนการแปรญัตติ แต่ว่าคิฉันได้ส่งวนการแปรญัตติไว้ในมาตรานี้
เช่นเดียวกัน คือ (๔) ฉะนั้นจึงขอไต่ปรกกรุณา คิฉันขอประธานกรวบรวมเขียน-
ท่านประธานผ่านไปถึงท่านประธานคณะกรรมการว่า เป็นความจริงเช่นนั้น
หรือไม่ คิฉันจะได้มีโอกาสส่งวนเพื่ออภิปรายในเรื่องนี้ คือในมาตรา ๓ (๔)
คิฉันขอให้ตัดคำว่า "การแสดงดนตรี" ออก เหตุที่ตัดคำว่า "การแสดงดนตรี"
ออกนั้นคิฉันเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะเขียนเอาไว้ในนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอ
ความกรุณาให้ท่านประธานคณะกรรมการได้มีโอกาสตอบคิฉัน ในข้อนี้ด้วย
เพราะว่าในมาตรา ๑๘ ที่ส่งวนการแปรญัตติไว้ นั้นเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น
เอง แต่หลักทั่วไปและหลักสำคัญนั้นอยู่ในมาตรา ๓ (๔) นี้ ขอขอบพระคุณ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เฉพาะตอนนั้นขอเชิญท่าน
กรรมการชี้แจงเสียครั้งหนึ่งก่อนครับ

นายสมบุญ ศิริธร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานครับ ที่ท่านสมาชิกอภิปรายนั้นมีการส่งวนเอาไว้ในมาตรา ๑๘ นะครับ
แต่ว่าในมาตรา ๑๘ ที่ส่งวนไว้ นั้นเกี่ยวข้องกับมาตรา ๓ (๔) คือการแสดง
ดนตรี เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าขอส่งวนอันนี้ก็ น่าจะอนุโลมให้ทำได้ แล้วก็
ได้มีการบันทึกเอาไว้จริงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับขอเสนอของ
คุณพิชัญกับคุณสุชาติว่าอย่างไรครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ในฐานะกระผมเป็นเลขานุการคณะกรรมการ แล้วท่านสมาชิกผู้มี

LIRT

เกียรติเมื่อคืนก็เป็นกรรมาธิการอยู่ในคณะนี้ด้วย----ในการประชุมทุกครั้งเมื่อมีการประชุมครั้งที่ ๒ ที่ประชุมจะต้องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ในการรับรองก็ว่าถูกต้อง เพราะฉะนั้นที่เจ้าหน้าที่ทำนั้นก็ถูกต้องตามระเบียบแล้ว ถ้าสงวนไว้ออนไลน์ก็เขียนไว้ตอนนั้น มิได้ผิดพลาด ถ้าผิดพลาดทวนกรรมาธิการผู้มีเกียรติคงทวงแล้วในที่ประชุม เมื่อมีการประชุมครั้งต่อไปว่านี่สงวนไว้ทำไม ไม่เขียนลักษณะเป็นอย่างนั้น จึงขอเขียนรายงานการประชุมซึ่งท่านเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย

นี่สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายปัญหาเรื่อง "ชาย" ให้เติม "ชาย" ลงไปในกฎหมายที่ท่านแปรญัตติไว้ ด้วยความเจตนาดีหรืออย่างไรก็ตามเถอะ เราได้พิจารณาแล้วก็มากถ้าเราไม่ถ้อยข้อมติหรือระเบียบแล้ว การที่เราจะดำเนินการต่อไปในเรื่องอื่นก็จะลำบาก สภานี้ได้มอบหมายหลักการไปให้คณะกรรมาธิการคณะนี้พิจารณาโดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เท่านั้นเอง แต่ที่นี้ถ้าไปเติมว่า "ชาย" ในมาตรา ๓ ในบทวิเคราะห์ที่ซึ่งปรากฏแล้ว อีกหลายมาตราที่มี "หญิง" ซึ่งไม่มี "ชาย" จะต้องไปเติมซึ่งไม่สามารถจะเติมได้ ก็ให้ชี้แจงกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสองท่านว่าข้ออย่างนี้ แล้วท่านก็รับว่าจริง เมื่อคืนท่านอภิปรายท่านก็ว่าจริง ชัดหลักการ แต่ว่าขอสงวนมาพูดในคณะกรรมาธิการก็อนุโลม ทั้ง ๆ ที่ชัดหลักการ ถ้าคณะกรรมาธิการรับแล้วก็ต้องไปแก้หมด อีกหลายมาตราซึ่งเราไม่ได้รับหลักการไปซึ่งเกี่ยวโยงกัน ด้วยเหตุนี้แหละกับจึงเห็นใจแล้วอีกประการหนึ่งถ้าชายใดไปทำอะไรซึ่งผิดเป็นอนาจาร ก็มีความผิดไม่สามารถที่จะอยู่เหนือกฎหมายได้ เขาลักษณะกฎหมายอาญาเป็นอนาจาร ไปทำไม่ได้ ซึ่งท่านอธิบดีกรมตำรวจก็ชี้แจงให้ฟังแล้ว แล้วเรายังจะไปยอมรับชายอีกประเภทหนึ่งหรือ หรือชายเป็น ๒ ประเภท สังคมเรายอมรับหรือ ถ้ายอมรับ

รับไปบัญญัติไว้ก็ต้องแก้กันทั้งบรรพ เจตนารมณ์ของการแก้กฎหมายนี้ ก็เพียงตามที่เรารับหลักการซึ่งที่กรมเรียนเท่านั้น จึงไม่สามารถที่จะรับคำแปรญัติตินอกเหนืออันนี้ได้ เพราะจะไปกระทบกระเทือนมาตราอื่นซึ่งไม่ได้ รับหลักการไว้ว่า คณะกรรมาธิการทำไปก็มีหลักการครบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุชาติคิดใจอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายสุชาติ เศษเสณ : กระผมก็ได้กรวเรียนท่านประธานแล้วว่า กระผมทราบว่าขัดกับหลักการ แต่ก็ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกต เพื่อไม่ให้เสียเวลาแห่งสภาฯ กระผมก็ไม่ติดใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปก็เป็นการสงวนคำแปรญัติติของคุณกนก สามเสณ วิล ขอเชิญคุณกนกครับ

นางกนก สามเสณ วิล : ท่านประธานที่เคารพ ที่ดิฉันได้ขอแปรญัติติและได้ขอสงวนไว้ ส่วนหนึ่งก็เป็นเรื่องของผู้บริหารอย่างที่ท่านสมาชิกที่ใดสงวนไว้ เมื่อสักครู่นี้คือคำว่า "หญิงหรือชายบริหาร" เรื่องนี้ดิฉันได้เคยกรวเรียนและได้กรวเรียนต่อที่ประชุมคณะกรรมาธิการว่า การเสนอกฎหมายนั้นตามระเบียบข้อบังคับของสภาฯ ได้กำหนดไว้ว่า "ให้ชี้แจงถึงการขอแก้หลักการ ส่วนมาตราอื่นจะถือเป็นเหตุผลด้วยก็ได้" แต่ว่าท่านคงไม่ได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้ และท่านก็ได้ปล่อยให้หลักการนั้นยังเป็นมาตราต่าง ๆ อยู่ เพราะฉะนั้น เมื่อมีคำใดที่ไม่ได้อยู่ในมาตราที่มาขอแก้ ถึงแม้จะมีเหตุผล และท่านเห็นควยท่านก็ยอมรับไม่ได้ เพราะท่านบอกว่าไปอยู่ในมาตราอื่นซึ่งมิได้ขอแก้ตามหลักการที่สภาฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนชี้แจงซักหน่อยนะครับ สำหรับในเรื่องนี้ก็ได้มีการพูดกันแล้ว แล้วคุณประมวล คุณมาศย์ก็ได้เสนอมา ผมก็ได้เสนอไปยังรัฐบาลแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีก็เห็นควย และก็ได้สั่งกำชับไปยังหน่วยราชการต่าง ๆ แล้วว่าต่อไปในการเสนอร่างกฎหมาย

LIART

ก็ให้ทำไปตามเจตนาารมณ์ของสภา ต่อไปคงจะไม่มีข้อถกเถียงเรื่องนี้อีกนะครับ

นางกนก สามเสน วิล : คะ คิฉันได้ฟังอย่างนี้ก็เป็น
 พระคุณคะ แต่ที่คิฉันต้องเพาความอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่าบังเอิญขณะที่ยังไม่ได้มีการ
 การแก่นนกฎหมายกำลังอยู่ในการศึกษา และเป็นอุปสรรคทำให้การแก่นน
 แยกไปไม่ได้แสดงที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้เมื่อก่อนว่า มีข้อบกพร่องในกฎหมาย
 นั้นสมควรที่จะแก้ เมื่อใดเสนอมมาแล้วควรที่จะแก้ แต่แก้ไม่ได้ เรื่องนี้ก็อยาก
 จะฝากให้คณะกรรมการได้ไปรคพิจารณาควาสมควรที่จะได้รับการพิจารณา
 แก้ไขหรือไม่คะ เพราะอย่างคำว่า "หญิงบำเรอ" คิฉันได้เสนอขอแก้คำว่า
 "หญิงบำเรอ" เป็น "หญิงบริการ" เพราะคำว่า "หญิงบำเรอ" นั้นครั้งหนึ่ง
 กรมประชาสงเคราะห์ได้เคยเสนอพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งเรียกว่า "พระราช
 บัญญัติสถานบำเรอ" และพระราชบัญญัติสถานบำเรอนั้น เจาจะจนถึงสถานที่จะให้
 บริการโดยหญิงโสเภณี จริงอยู่พระราชบัญญัติฉบับนั้นมิได้มีการรับ แต่คำว่า
 "หญิงบำเรอ" นั้นเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นหญิงโสเภณี ส่วนคนที่เขาทำงานอยู่
 ตามสถานต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติสถานบริการนี้ไม่ได้ หมาย
 ความว่าคนเหล่านั้นเป็นหญิงโสเภณี เขาอาจจะเป็นคนที่มาเพียงแคบริการหรือ
 ที่เราเรียกกันว่าบริการโดยวิธีที่ใจก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราไปใช้คำว่า "หญิง
 บำเรอ" หมายความว่า หญิงทั้งหมดนั้นเป็นหญิงโสเภณี ซึ่งคิฉันก็เลย ขอแก้
 ให้ใช้ว่า "หญิงบริการ" แต่ท่านบอกว่แก้ไม่ได้ เพราะเหตุว่าในมาตรา ๑๘
 ของพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้นมีคำว่า "หญิงบำเรอ" อยู่ด้วยถ้าจะมาแก้
 นั้นเป็นหญิงบริการ แล้วอันอื่นมีหญิงบำเรอก็ไม่เข้ากัน เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ยอม
 แก้ ก็เป็นขอซึ่งคิฉันไม่ทราบว่า จะบอกว่อย่างไร ก็อยากจะกราบเรียนให้
 ประชมนัดทราบว่า นี่คือข้อบกพร่อง แล้วก็น่าจะแก้ แต่แก้ไม่ได้ส่วนจะแก้
 อยางไรคิฉันก็คิดว่าคง เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ จะเป็นบุคคลใดคนใดจะแก้
 อยางไร ที่คิฉันขอสงวนไว้ก็คือไม่ให้ใช้คำว่า "หญิงบำเรอ" ให้ใช้ว่า
 "หญิงบริการ" แทนคำว่า "หญิงบำเรอ" แล้วคำว่า "หญิงพาดเนอร์" นั้น

๓๘๘
ดิฉันขอคัดออก เพราะคำว่า "พาดเบอร์ด" นั้นเป็นคำภาษาฝรั่ง ดิฉันคิดว่าใน
กฎหมายของเรานี้เราน่าจะระมัดระวังในการใช้ภาษาค่วยเหมือนกัน นี่ก็เป็น
มาตราแรกที่ขอแปรญัตติ แล้วไม่ทราบว่าท่านประธานจะให้ทุกมาตรา อื่นด้วย
หรือไม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ใช่มาตราอื่นครับ
มาตรานี้ แต่ตอนอื่นคุณกนกสงวนไว้ในเรื่องคำนิยามอีกตอนหนึ่ง เรื่องพนักงาน
เจ้าหน้าที่

นางกนก สามเสน วิล : คือเรื่องคำนิยามนั้น ในร่าง
พระราชบัญญัติที่ เสนอมานั้นไม่มีคำนิยามของหญิงบริการ ดิฉันก็ขอเติมนิยามว่า
"หญิงหรือชายบริการ" คือผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี และจะต้องได้รับอนุญาต
จากเจ้าหน้าที่กรมแรงงาน และเรื่องนี้คณะกรรมการข้าราชการ ได้มาตั้ง เป็นข้อสังเกต
ไว้ว่า จะให้รัฐบาลไปพิจารณาแก้กฎหมายฉบับนี้ ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามนั้นก็
แล้วกันตกลง เฉพาะเรื่องหญิงบำเรอเรื่องเกี่ยวกับที่ดิฉันขอคำชี้แจงคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการข้าราชการ
ชี้แจงได้หรือไม่ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ได้ชี้แจงกับท่านผู้แปรญัตติแล้ว ท่านก็หวังดี แต่ว่าเนื่องจากรัฐบาล
เขียนหลักการมาแคบ ถ้ารัฐบาลเขียนหลักการมาเพียงว่าแก้ไข พระราชบัญญัติ
สถานบริการแล้ว เราแก้ไขหมดทุกมาตรา ที่รัฐบาลเขียนวงมาให้เลยทำให้
แก้มาตราตามที่ระดมกราย เรียบมาเท่านั้น แต่คำว่า "มาตรา ๑๘" ที่ขอแก้
นั้นอยู่ในมาตรา ๑๘ นอกเหนือจากที่เรารับหลักการไป เรื่องนี้กระผมเข้าใจ
ว่ารัฐบาลอาจจะเอาไปแก้ไขหมดทั้งฉบับก็ได้ แล้วเสนอเข้ามาใหม่วันหน้า
แต่วันนี้เสนอแก้ไขบางมาตราเท่านั้น เราก็ว่าไปตามที่ได้รับมอบหมายส่วน
หญิงหรือชายอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีนั้นไปเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน จะต้อง
ควบคุม จะต้องได้รับอนุมัติจากเจ้าพนักงานกรมแรงงาน เพราะฉะนั้นจะ

LIART

เขียนในนี้ไม่ได้ จึงได้ตั้งข้อสังเกตไว้ เพื่อจะไปแก้ไขพระราชบัญญัติแรงงาน
อีกที่หนึ่งในสถานบริการต่าง ๆ ที่จะให้คนอายุเท่าไรทำงาน โดยอย่างไรก็
ควรจะไปอยู่ในกฎหมายแรงงานซึ่งไม่ได้อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่กรม
แรงงานก็มาชี้แจงและรับทราบไปแล้ว คณะกรรมาธิการก็ได้ตั้งข้อสังเกตไว้
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว บังเอิญท้ายเหตุชักของจริง ๆ ไม่รู้จะทำ
อย่างไร เพราะวาระรัฐบาลท่านเสนอแก้ไขมาแคบ ท่านกำหนดมาตรามาเลย
ถาดานมอกมากกว่า ๆ ว่าแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการเท่านั้น เราก็แก้ไข
ได้หมดทุกมาตราครับ

นางกนก สามเสน วิล : ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านก็นั่ง
อยู่ตรงนั้นคะและท่านเป็นนักกฎหมาย ไม่ทราบว่าท่านมีความเห็นอย่างไรสำหรับ
รับในเรื่องนี้ เพราะคิดนั้นก็รู้สึกว่าคณะกรรมาธิการเองก็เห็นด้วย ว่าไม่ควร
จะให้คำว่า "หญิงบำเรอ" แต่แก้ไขไม่ได้เพราะไปอยู่ในมาตราอีกมาตราหนึ่ง
ซึ่งไม่ได้มาขอแก้ไขในที่นี้ ที่รัฐบาลท่านเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา
ไม่ทราบว่าท่านจะรับไปหรือไม่ว่าท่านจะไปแก้คำว่า "หญิงบำเรอ" นี้ ใน
มาตราอื่น ๆ ค่ะ ท่านก็นั่งอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรองนายกรัฐมนตรีจะ
กรุณาชี้แจงหรือไม่ครับ

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ท่านประธานที่เคารพกระผมได้นั่งฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ฝากข้อสังเกตนั้น
ทางกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของกฎหมายฉบับนี้พร้อมที่จะรับข้อสังเกตไว้
เพื่อเอาไปปรับปรุงในโอกาสต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอใจนะครับ ผู้แปรญัตติ
ลำดับต่อไป คือ คุณธรรมบุญ ลัดพลี ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณรับท่านประธาน

LIART

กระทบ ขรมบุญ ลักขณ์ ความจริงคำว่า "ชายหรือหญิง" หรือว่า "หญิงปรน
 นิบัติ" นี้กระทบก็เห็นด้วยว่าควรได้รับการแก้ไข และความจริงกระทบก็ได้
 เสนอไป แล้วยังดีใจในตอนแรกที่คณะกรรมการบอกว่า "ชาย" ก็ไม่ได้
 เค้าจะไปจัดกฎหมายฉบับปัจจุบัน "หญิงปรนนิบัติ" ก็ไม่ได้ ฉบับปัจจุบันไม่มี
 กระทบขอแปรญัตติไปนั้นความจริงเดิมของกระทบขอแปรญัตติเป็น "บริกร"
 คือว่าแม่แต่กะเทยก็ยังมีคลุมได้ กระทบก็ยังนึกว่าคงคล้ายปัญหา คณะกรรมการ
 คงยอมรับ แต่คณะกรรมการก็ไม่ยอมรับ เช่นเดียวกัน และก็โดยอ้างหลักที่
 ว่า ฉบับปัจจุบันนั้นไม่มีคำว่า "บริกร" มีแต่ "หญิง" เพราะฉะนั้นเขียนไว้ฉบับ
 นี้ไม่รุ้จะไปลงฉบับปัจจุบันอย่างไร และคณะกรรมการบอกว่า จะตั้งขอ
 สังกัดให้ กระทบก็เลยขอมติจนถึงได้ไม่มีในนี้คำว่า "บริกร" กระทบก็ไม่
 ได้สงวนไว้ แต่ปรากฏว่าในข้อสังเกตก็ไม่มีแต่อย่างไรก็ตาม เมื่อท่านประธาน
 ได้กรุณาให้รัฐบาลตอบก็เป็นความใจป้าของรัฐบาลทั้งที่ท่านก็อาจจะ ไม่มาใน
 เรื่องนี้ท่านก็อุทิศคำตอบไปให้แล้ว กระทบก็หมดห่วงไป ในเรื่องที่เหลือที่สงวน
 นั้น กระทบก็มีอยู่ในบรรทัดที่ ๓ ของ (๒) ที่ฆ่าออกไป คือว่า "ซึ่งได้รับผล
 ประโยชน์จากลูกคาเป็นค่าตอบแทน" นั้นกระทบขอตัดก็เพื่อประโยชน์ในการ
 ควบคุมและประโยชน์ทางค่านายใจของรัฐบาลเอง เพราะอะไรครับเพราะ
 ว่าถ้าข้อความที่เขียนไว้ เดิมนั้นจะเห็นได้ว่าสถานบริกรที่จะมาขอรับอนุญาตนั้น
 ก็เฉพาะที่ได้รับผลประโยชน์จากลูกคาเป็นค่าตอบแทน คำว่า "ผลประโยชน์
 จากลูกคาที่เห็นค่าตอบแทน" นี้ทางภาษามัญก็ตี ทางภาษาสรรพากรก็ตี ซึ่ง
 กระทบก็ไข้แจงให้คณะกรรมการ เขาใจแล้ว เพราะตอนแรก คณะกรรมการ
 การก็ไม่เข้าใจ คิดว่า "ผลประโยชน์ตอบแทนจากลูกคาเห็นค่าตอบแทน" นี้
 รวมหมด รวมถึงรายได้อื่นๆทุกสตาจค์หญิงว่าเธอได้รับ ซึ่งความจริงนั้น
 ดูจากอันนี้แล้วก็ประกอภกับหลักการบัญชีและสรรพากรแล้วจะเห็นได้ ผลประ
 โยชน์จากลูกคาเป็นค่าตอบแทนนี้ หมายถึงผลประโยชน์ ก็คือได้แก่ ค่าพิ
 การรางวัลพิเศษ เช่น เสีย ก. เข้าไปแนวค ลูกคาธรรมดาก็เสียชั่วโมง

ละ ๑๐๐ บาท เสีย ก. พอใจจนขอคืนบัตรหญิงบำเรอกันนี้เป็นพิเศษ
 อาจจะมีชั่วโมงละ ๑๐๐ บาท และก็ได้ให้แทนให้ชื้ออีกวงหนึ่ง หรือเงินอีก
 ๕๐๐ บาท อะไรก็ตามอันนี้เป็นผลประโยชน์ตอบแทน แต่ว่าทางคณะกรรมการ
 ชักการบอกว่านี่แหละเป็นรายได้ แล้วเงิน ๑๐๐ บาท ก็เป็นรายได้ด้วย คือ
 พูดง่าย ๆ ว่าอะไรที่หญิงบำเรอได้รับไปนั้นแหละเป็นรายได้ เพราะฉะนั้น
 อันนี้ก็กลุ่มหมกไม่ว่าสถานบริการประเภทใดจะมีรายได้กำหนดเป็นชั่วโมง แล้ว
 หญิงบำเรอไม่ได้อะไรเลยก็ต้องขออนุญาต สถานบริการที่หญิงบำเรอได้อะไร
 พิเศษอีกก็ต้องขออนุญาต กระผมเห็นว่าตามนี้จะบังคับได้จริง ๆ ถ้าเป็นคดี
 มาถึงศาล กระผมเป็นทนายก็อาจจะสู้ให้เขาหลุดได้ เพราะว่าสถานบริการ
 ที่เก็บรายได้แน่นอน และหญิงบำเรอรับรายได้แน่นอนเข้ามา ถ้าตามนี้จะไม่
 ต้องขออนุญาต กระผมเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์ไม่ให้เกิดกฎหมาย
 ฉบับนี้มีสองโหว่ เพื่อให้กลุ่มใดถึงสถานบริการทุกประเภทต้องขออนุญาต โดย
 เฉพาะประเภทที่หญิงบำเรอ ต้องขออนุญาตไม่ว่าหญิงบำเรอที่มีรายได้กำหนด
 แน่นอนตายตัวหรือเขาได้รับอะไรพิเศษก็ต้องขออนุญาตทั้งนั้น อันนี้ก็จะได้ผล
 ประโยชน์ตามเป้าหมายของกฎหมายฉบับนี้ว่าให้สถานบริการที่มีหญิงบำเรอนั้น
 ต้องขออนุญาต ถ้าไม่ตัดออกก็จะเป็นอย่างที่กระผมกราบเรียนมาครับ หมาย
 ความว่าเฉพาะสถานบริการที่มีหญิงบำเรอได้ผลประโยชน์ตอบแทน นอกจาก
 รายได้ปกติเป็นชั่วโมง ทางคณะกรรมการได้ให้เหตุผลอีกเหตุผลหนึ่ง ซึ่ง
 กระผมก็ขอนำมากล่าวเสียเลยเพราะเกี่ยวข้องว่าท่านตอบแล้ว ไม่ต้องเสีย
 เวลาที่กระผมต้องแย้ง กระผมอยากจะยืนยันเสียเลยว่าคุณได้ชี้แจงว่ารายได้
 ที่ได้รับเป็นชั่วโมงก็ตาม ถือเป็นผลประโยชน์ตอบแทน เพราะว่าหญิงบำเรอ
 เป็นผู้รับ กระผมก็บอกว่าคุณระเบียบตามเหตุผลการปฏิบัติทางธุรกิจนั้นก็ต้อง
 หญิงบำเรอเป็นผู้รับ เหมือนอย่างพนักงานขายอาหารที่มาป้อนชาวปอนนำให้
 แล้วก็เมื่อจบรายการแล้ว พวกเหล่านั้นบางครั้งก็จะรับเงินค่าอาหารด้วย รับ
 เงินค่าบริการที่นึกคิดเป็นชั่วโมงนั้นไปด้วยนะครับ รวมทั้งถ้ามีพิเศษ แคพิเศษ

นั้น เราจะใส่กระเป๋าตัวเองและรายได้ทั้งหมดที่ไม่ใช่ที่ใดพิเศษก็นำไปส่งเจ้าของหรือสมุหบัญชี ในสถานบริการบางแห่งด้วยซ้ำ เขาก็ยังกำหนดให้นำรายได้พิเศษคาทิปต้องไปใส่กองกลางด้วยและเราจึงจะเอามาจัดสรรแบ่งปันให้ทางกรมสรรพากรนั้นปกติเขาจะไม่คิดเก็บรายได้จากหญิงบำเรอที่ได้รับจากลูกค้าเต็มครับ อย่างเช่นมีผู้มารับประทานอาหารคิดแล้วเป็นเงิน ๓,๔๐๐ บาท คาข้าวโมง ๔ ชั่วโมง ชั่วโมงละ ๑๐๐ บาท เป็น ๔๐๐ บาท รวมเป็น ๓,๘๐๐ บาท นะครับ และคาทิปอีก ๒๐๐ บาทตามหลักนี้ถ้าหากว่าสถานบริการ ที่เรากำหนดไว้ทุกอย่างเราจะต้องนำเงิน ๓,๘๐๐ บาท ไปส่งสมุหบัญชีและ ๒๐๐ บาทก็ส่งทางกัปตันหรือหัวหน้าเพื่อให้เอามาหารกันอีกที หรือถ้าไม่กำหนด๒๐๐ บาทก็ไปเข้ากระเป๋าตัว แต่ ๓,๘๐๐ บาทนั้นนำส่งครับ อันนี้เข็นรายได้ไม่ใช่ผลประโยชน์ แล้วอีก ๓,๘๐๐ บาท เขาถึงจะไปคิดหารหักค่าใช้จ่าย หักกาอาหารหักเปอร์เซ็นต์ที่เขาควรจะได้แล้วที่เหลือถึงจะให้ หญิงบำเรอมา เขาก็เสียแต่ภาษีโดยเฉพาะตัวที่ใดไม่ใช่ ๓,๘๐๐ บาท อาจจะมีจาก ๔๐๐ บาทในชั่วโมงนั้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ก็ ๘๐ บาท สมมุติอย่างนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็กราบเรียนว่าถึงต้องขอตัดคืนครับ และก็เมื่อคณะกรรมการไม่เห็นด้วยโดยอ้างว่าอันนี้คลุมไปหมดแล้ว สถานบริการทุกประเภทไม่ว่าใครรายได้ด้วยหญิงบำเรอได้โบนัสหรือได้ทิปหรือได้บำเหน็จรางวัลอย่างไร ก็ตามกับหญิงบำเรอที่ได้รับเงินรายได้เป็นชั่วโมงของสถานบริการที่นำไปให้ นี้คลุมแล้วแต่กระผมเห็นว่าไม่คลุมและอันนี้เป็นข้อกฎหมายก็ต้องกราบเรียนวิงวอน ท่านสมาชิกได้กรุณาพิจารณาด้วย เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของรัฐบาลเอง ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมบุญสงวน ไร่อีก
 คนหนึ่ง คำนิยามเรื่องเจ้าหน้าที่ ถูกเสียให้เสร็จไปเลย
 นายธรรมบุญ ลัดพลี : คำนิยามไขครับ หน้า ๔ ครับ ขอ
 พระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสกระผมในเรื่องนี้ด้วย คือว่า "กรรมการ

"เจ้าหน้าที่" นั้น กระแสมขอแกจากคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" เพราะคำว่า
 "พนักงานเจ้าหน้าที่" นี้ตามกฎหมายเดิม พนักงานนั้นอาจจะหมายถึงใครก็ได้
 ตามศัพท์ของกรมแรงงานท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ก็อยู่ที่ท่านประธานก็อาจจะ
 ขอความกรุณาท่านช่วยรแรงด้วยก็ได้ ไม่ได้หมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล
 เดียว ที่แรกก็คนคิดว่า "พนักงาน" ออกเหลือแต่ "เจ้าหน้าที่" แล้วบางที
 ก็เพิ่มเข้าไป ประกอบด้วยดูแทนจากหน่วยต่าง ๆ อย่างเช่นท่านสมาชิกผู้
 เกียรติที่อธิบายไปแล้ว กระแสมขออนุญาตเอ่ยหรืออย่างคุณนก ก็ไปขอเพิ่ม
 อะไรต่าง ๆ เข้าไป คณะกรรมาธิการก็บอกว่าเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการ เหล่านี้
 ที่ตั้งมากเหมาะ แต่บางคนที่ไม่ใช่ข้าราชการ เพราะฉะนั้นจะไม่ตรงกับ
 ความหมาย "เจ้าหน้าที่" คำขอแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้เกียรติ จึงตกไป
 และนอกจากนี้ยังอาจคัดกฎหมายฉบับปัจจุบันด้วย เพราะเวลานี้ปัจจุบันนี้เขา
 ใช้คำว่า "เจ้าหน้าที่" หรือ "พนักงานเจ้าหน้าที่" เพราะฉะนั้นเมื่อกระแสม
 มาขอแปรญัตติเป็น "กรรมการเจ้าหน้าที่" หรือ "พนักงานเจ้าหน้าที่" กระแสม
 ก็ยังดีใจว่ากรรมการนั้นคิดว่าเราต้องทำเป็นทีม เราไม่ใช่ทำโดยคนหนึ่งคนเดียว ใน
 เรื่องของสถานบริการนั้น มีการเงินเข้ามาทั่วพันรายโหลหลายศาล และมีเรื่อง
 เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชนเข้ามา กระแสมจึงถือ
 ว่าถ้าเราจะไปปากนั้นละครมก็ควรจะทำเป็นทีม เจ้าหน้าที่เดิมซึ่งมีส่วน ทำอยู่
 คนเดียวมาทำเป็นทีมก็คงไม่เป็นอะไร โดยเฉพาะกระแสมไม่ได้ตั้งเขาเช่นกับ
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติคนอื่นใดเสนอกระแสมยังเอาไว้อย่าง เช่น ในส่วนกลาง
 กรุงเทพมหานคร กระแสมก็เอาผู้บัญชาการตำรวจนครบาลไว้เป็นกรรมการและ
 เลขาธิการ ก็เป็นเจ้าของเรื่อง เช่นเดียวกับต่างจังหวัดกระแสมก็เอา
 ผู้กำกับการตำรวจแห่งท้องที่นั้นเป็นกรรมการและเลขาธิการ ส่วนคนที่มาประกอบ
 เป็นกรรมการเจ้าหน้าที่นั้นกระแสมก็ได้ใครคนซึ่งไม่ใช่เป็นข้าราชการ เพราะฉะนั้น
 ก็พูดกันด้วยสำเนียงเดียวกันก็ไม่ต้องมีตาม อย่างที่ท่านประธานเมื่อก

ก็กรุณาที่จะเป็นสามเฑาะ คือเราทุกคนไต่ถามหาเกี่ยวกับก็จะสะดวกในการปฏิบัติงาน ซึ่งคณะกรรมการก็เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ เพราะว่าอย่างน้อยก็ลือกไว้ ได้รักกันกว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านที่แปรญัตติ มาซึ่งมีของไหว้เขาก็ไม่รับ แต่มาของกระผมทำหาวาจะรับแต่ก็มาติดด้วยขอกฎหมายตั้งที่กระผมกราบเรียนแล้วว่าถ้าใช้ "กรรมการเจ้าหน้าที่" ซึ่งเหมาะช่วยประการทั้งปวงในเรื่องนี้ ในมาตราต่อไปไม่มีคำว่า "กรรมการ" ก็จะขัดกับกฎหมายอีก เพราะฉะนั้นอันนั้นโดยขอเท็จจริงแล้วคณะกรรมการก็เห็นด้วย แล้วก็ชี้แจงว่าขัดขอกฎหมายเท่านั้น แต่อย่างไรก็จะตั้งเป็นข้อสังเกตให้ กระผมอยู่แล้วไม่มีข้อสังเกตตั้งว่ากระผมก็เลยต้องสงวน ก็ต้องรบกวนเวลาสภาทั้งทีก็กล่าวขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายอานวย อินทฤติ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรญัตติที่มี ๒ ประเด็นด้วยกัน แปรญัตติมาตรา ๓ (๒) และที่คำนิยามของคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ซึ่งทางคณะกรรมการก็จะขอกราบเรียนเป็น ๒ ประเด็นทั้งกล่าว

โดยประเด็นแรก ขอแปรญัตติมาตรา ๓ (๒) ตั้งคำว่า "ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน" ออกนั้น คณะกรรมการขอเรียนว่าตามพระราชบัญญัติสถาบันบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ ก็มีบัญญัติข้อความเช่นนี้ไว้และก็ตามร่างใหม่ที่รัฐบาลเสนอมานั้นก็เพียงเป็นการแก้ไขมาตรา ๓ (๔) เท่านั้นส่วนมาตรา ๓ (๒) นั้นคงเป็นไปตามเดิม ซึ่งคณะกรรมการก็ยึดมั่นในเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่มีใ้มีการแก้ไขในมาตรานี้ และก็เห็นว่าหากจะตัดคำว่า "ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน" ออกแล้วก็จะเกิดปัญหาหลายประการตามมา สถาบันบริการที่มีพนักงานเสรีที่ก็อาจจะต้องมาขออนุญาตด้วยและก็มีอะไรอีกหลายประการ ตามมาตรา ๓ (๒) นี้ก็มีข้อความ

ชัด เจนแล้ว พวกนักศึกษาก็มีหญิงบำเรอคอยป้อนอาหารลูกค้าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ หรือตามร้านอาหารมีหญิงบำเรอคอยปรนนิบัติลูกค้าเหล่านี้ ก็ต้องขอ อนุญาตหมด แต่ทำไมบัญญัติข้อความ "ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า เป็นค่า คอยแทน" ไว้แล้วจะกระทบกระเทือนถึงร้านอาหารที่เขาตั้งแล้วมีเด็กผู้หญิง คอยบริการเล็ก ๆ น้อย ๆ จะไปที่ความกันมากมายเพราะว่าในกฎหมายฉบับ นี้ไม่ได้มีวิญญูติศัพท์ของคำว่า "หญิงบำเรอ" ไว้ก็จะเกิดปัญหาทาง ปฏิบัติ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หลายประการ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าควรจะต้อง ควบคุมร่างเดิมที่รัฐบาล เสนอมาและก็ตรงตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พุทธ ศักราช ๒๕๐๕ ตามที่รัฐบาลขอแก้ไขเข้ามา นี้ ก็มีโครงการแก้ไขมาตรา ๓ (๒) เป็นการแก้ไขมาตรา ๓ (๔) เท่านั้น

ในประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ซึ่งท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติขอแก้ไขเป็น "กรรมการเจ้าหน้าที่" นั้น อันนี้กระผมก็นั่งฟัง อยู่ ด้วยก็จำได้ว่าทางคณะกรรมการ ไม่ได้รับนะครับ เห็นว่าจะแก้เป็นคำว่า "กรรมการเจ้าหน้าที่" ซึ่งเป็นคณะบุคคลแล้วจะถูกตองดีกว่า "พนักงานเจ้า หน้าที่" ซึ่งตรงกันข้ามกับตัวแทนรัฐบาลที่ใครมาชี้แจงเหตุผลหลายประการว่าไม่ ควรแก้จาก "พนักงานเจ้าหน้าที่" เป็น "กรรมการเจ้าหน้าที่" ซึ่งเป็น คณะบุคคล เพราะเหตุว่าจะทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณา เมื่อเป็นคณะ บุคคลแล้ว ในการพิจารณาคำขอต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ นี้ก็จะเกิดความล่าช้าเพราะว่ามีคนมากมายหลายกม นะครับ และก็ในประการ ที่ ๒ ก็จะไม่มีการรับฟังข้อเท็จจริง เข้าไปในรูปคณะบุคคล ในประการที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการนี้ก็บัญญัติไว้ว่า "ถ้าหากในกรณีที่ยื่นคำร้องขอ จัดตั้งสถานบริการแล้วไม่ได้รับอนุญาตก็มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้" ถ้าหากว่าเป็น การตั้งคณะบุคคล เป็นกรรมการเจ้าหน้าที่ซึ่งหมายถึง คณะบุคคลขึ้นมา การ พิจารณาอุทธรณ์ก็ต้องจัด เป็นในรูปคณะบุคคลอีกซึ่งก็จะ เป็นการ ยุ่งยากพอสมควร นอกจากนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้มีอำนาจ เข้าไปตรวจสอบสถาน

บริการทุกแห่งตลอดเวลา ถ้าหากว่าเป็นคณะบุคคลเข้าไปแล้ว อาจจะไปเกิดข้อขัดแย้งอะไรกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองซึ่งเขามีหน้าที่ในเรื่องนี้ด้วย ตามเหตุผลซึ่งผู้แทนรัฐบาลแถลงในขณะนั้นซึ่งตรงกับความเห็นของ คณะกรรมาธิการที่เห็นว่าควรจะให้ปล่อยให้เป็นดุลพินิจของพนักงานฝ่ายปกครอง คือทางฝ่ายตำรวจและที่ทางฝ่ายนายอำเภอจะดีกว่าที่จะเป็นกลุ่มบุคคล อันนี้คณะกรรมาธิการก็ขอยืนยันตามร่าง เดิมทั้งสองกรณีครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ สำหรับกรณีที่ท่านกรรมาธิการได้ตอบมาก้อย่างประการแรกที่บอกว่าคุณไปบัญญัติไว้ใน เรื่องนี้โดยไม่ให้ตัดออกนะครับ แล้วก็มีร้านเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือร้านที่มีหญิงมาบริการเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะต้องขออนุญาตด้วย กระทบที่ท่านกรรมาธิการเองก็ไม่ได้อ่านให้รอบคอบ เพราะเรามีอยู่แล้วว่าโดยมีหญิงบำเรอ ถ้าหญิงคนนั้นที่มายบริการเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่หญิงบำเรอ ร้านนี้ก็ไม่ต้องขออนุญาตสักอย่างแล้วครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านห่วงและกลัวว่าเกี่ยวกับร้านเหล่านั้นจะต้องขออนุญาตจึงไม่สมเหตุผลครับ เพราะว่าหญิงบำเรอเป็นคำสำคัญเป็นคำหนักแน่น ถ้ามีหญิงบำเรอแล้วจะจัด เป็นкупа เกี่ยวมีคู่เพลงหรือไม่มีคู่เพลงหรือมีอะไร ก็ตามมีเพียงไม่มีเพียงอะไรก็ตาม เขาถือของขออนุญาตทั้งนั้นครับคำหญิงบำเรอนะครับ เพราะฉะนั้นกระทบถึงไควเราตัดออกไปแล้วจะกว้างกว่า แล้วก็กลุ่มโดยมีลือคอยู่ข้างบนคือหญิงบำเรอ แต่ข้างล่างนั้นปิดไว้หมด เลยถ้าเราตัดออกไปว่าไปประโยชน์ตอบแทนส่วนตัวหรือเป็นรายได้ เป็นชั่วโมงที่ร้าน เขาเองนะครับนี้เหตุผลที่กระทบขอทราบ เรียนแย้งไป และก็ไควทุกวันนี้แล้วกระทบไม่เห็นด้วย เห็นว่าเป็นเหตุผลที่ไม่มีพื้นฐานที่หนักแน่น เพราะว่ากฎหมายเองก็มีเขียนแล้ว

อีกประการหนึ่งที่บอกว่าการที่แก้ครั้งนี้ เพราะของเดิม เขามีอย่างนั้นก็เลยไม่ต้องกระทบว่าอย่างนั้น เราก็อย่าแก้ดีกว่า เก็บไว้เราก็สบาย ๆ ไม่ต้องมีงานทำกันดีกว่า เมื่อเราจะแก้แล้วคงแก้ไขให้ดีกว่า ของ

เดิมถ้าไม่ตีก็ควรจะช่วย

ส่วนเรื่องที่ท่านบอกว่ารูปกรรมการนี้ไม่ดี เป็นเรื่องลาซา แล้วบอกว่านั่นนั้นก็ไม่มีใครความจริงพูดที่แรกครับ ไม่ได้รับว่ากรรมการนะไม่ที่สุดคนเดียวไม่ได้ กระทบก็หักล้างไปหมด จนกระทั่งยอมรับก็เหมือนอย่างที่ท่านเป็น กรรมการอยู่ที่นี่ครับ ถ้าลาซาจะมีท่าไม้คณะกรรมาธิการก็มีเสียคนเดียวกัน แล้วยังตั้งประชาชนคนเดียวแล้วพิจารณาคนเดียว เสียก็แล้วกัน ไม่ต้องมี กรรมการหลายคนหรือครับ ลาซา ซึ่งความจริงกรรมาธิการเองกระทบ เห็นเวลาประชุมที่หนึ่ง ไม่คอยตรมด้วยซ้ำกันครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ กระทบว่าเป็นปัญหาเรื่องทำงานเป็นทีม ถ้าท่านเห็นว่ากรรมการนี้ลาซาแล้วจะมีข้อขัดแย้งท่านก็ต้องเลิกกรรมการตุลาการ เสียครับ ให้ประชาชนศาลฎีกาชี้ขาด ถ้าท่านจะขึ้นเงินเดือนหรือย้ายตำแหน่งให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือ ไม่ก็ประชาชนศาลฎีกาคนเดียวชี้ครับ ไม่ต้องมีกรรมการตุลาการ กรรมการ อัยการก็เช่นเดียวกันก็เลิกเสียครับ ไม่ต้องมี กรรมการส่งเสริมการลงทุน ก็เลิกเสียครับ ให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีชี้ขาดคนเดียว หรือ นายกรัฐมนตรีชี้ขาดคนเดียว ปัญหานี้เป็นปัญหาพื้นฐานมาก เด็กเรียนจบ ม.ศ. ๕ เขาก็รู้อยู่แล้วว่าการทำงานเป็นกรรมการนั้นดีกว่าคนเดียว เรา มีสภาเรามีอะไรก็ดีกว่าคน ๆ เดียวครับ เราเลิกได้ยงกับมานานแล้วตั้งแต่ สมัยหลายสิบปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้คำว่า "กรรมการ" จึงไม่ลาซา ถ้า ทำให้ถูกต้องไม่ลาซาเป็นเครื่องถ่วงดุลย์ครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทบ เมื่อถึงขั้นแล้วท่านกรรมาธิการอาจจะไม่ทันฟังที่บอกกล่าวแล้วจะไป ชัดแย้งกับ ฝ่ายเจ้าหน้าที่บ้านเมืองหรือฝ่ายท้องถิ่นเขา กระทบก็ชอกรายเรียนว่าของ กระทบนะคอมโปรไมส์ (Compromise) คือมีกรรมการแต่ไม่ได้ถึง เจ้าหน้าที่เดิมเขา เดิมเป็นผู้บัญชาการตำรวจนครบาลคนเดียวหรือ ผู้กำกับคนเดียวเราเอาเป็นกรรมการและเอาผู้บัญชาการ เขาเขามาช่วยด้วย เป็นเจ้าของเรื่องเป็นเลขาครับ จะชัดไม่ใครเพราะเราดูความต้องการของเขา แล้ว

LIART

เขาเป็นเลขาเขาเตรียมเรื่องมานิติคุณจะเอาอย่างไรอยู่ที่เขา เขาเตรียมเรื่องมาเสนองการ เช่นเดียวกันกับต่างจังหวัด ก็มีผู้กำกับด้วย เป็นเจ้าของเรื่องอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่มีทางจะขัดแย้ง ถ้าจะขัดแย้งก็ขัดแย้งปัญหาเรื่องของมันคือขัดแย้งเรื่องรายไต่กรับ ถ้ากรรมการ เหล่านี้จะมีประศุหน่าประศุหลัง มีคนวิ่งขวางหน้าขางหลัง จะขัดแย้งกันก็ยิ่งดีกว่าคนเดียวกันคนเดียวกันวิ่งเป็นทีมนี้วิ่งยากกว่า เพราะฉะนั้นการทำงานของกรรมการ กระผมว่าปัญหาขัดแย้งโดยระบบงานไม่มีหรือระบบของกาขยพไม่มาจะมี ความคล่องตัวนี้กรับ เรามีกลไกทางบริหารธุรกิจที่จะทำให้คล่องตัวไค้มาก บางครั้งไม่ต้องประชุมก็ไค้ไค้ เวียแอกไค้ยังไค้ถ้าเราจะทำกัน เชื่อถือกัน มีวิธีตั้งเยอะแยะทำงานรูปกรรมการดีกว่าควยประการทั้งปวง เพราะฉะนั้นอันนี้ กระผมก็ขอเนนอีกกรั้งหนึ่ง

ประการสุดท้าย ในเรื่องนี้เรารับรู้กันมานานแล้วว่ามีควยวิไล มีความไม่เหมาะสมขอเนนอีกกรั้งหนึ่งไม่ใช่ปัญหาเรื่องรายไค้แต่เป็น เรื่องศีลธรรมอันดี ความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของประเศชาติกรับ อันนี้ไม่ควรจะอยู่ในคฤพิณใจของคนหนึ่งคนไค้โดยเฉพาะ เพราะควยอย่างปัญหา ร่างพระราชบัญญัติคำรวจน์ ไค้ไค้ยังมี ก.ตร. ขึ้นมาแล้วควยมาจากอธิบคิซึ่งสูงกว่าวุฒิสภากร สูงกว่าวุฒิกำกับมีความรับผิดชอบ ถ้าทำไค้เพราะทำงานมานานกว่าพวกนี้ก็จะต้องเสียมากกว่า เราก็ยังลองมี ก.ตร. กระผมเห็นว่าอันนี้ถ้าเรามีกรรมการก็จะดีกว่า แต่อย่างไรก็ตาม เหตุผลข้อเท็จจริงที่วันนั้น กระผมยอมก็ เพราะ เหตุผลข้อกฎหมายอันเดียวที่เรารู้กันแล้วควยถ้า แกกรรมการ เจาหน้าทีฉบับนี้ไค้ไปขัดกับฉบับปัจจุบันเลขานุการ คณะกรรมาธิการ คณะส่วนทกระผมต้องขอประธาน โทษที่เอยนาม ท่านก็ เนนแล้ว เนนอีกกระผมก็ เการพทานและไค้หลักการกฎหมายกระผมก็ยอมแพและไค้ยอมดอน ด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็กรว เวียนในที่นี้เหมือนกันควยไค้ไค้ไค้จาก ทางรัฐบาลที่ทรงประธาน เนนมาไค้กระผมก็อยากจะดอน เสียควยซ้ำ แต่มีไค้ลั้งใจ

ที่พูดขึ้นก็เพราะว่าเห็น เป็นสิ่งที่ทำงาน เราทำรูปนี้ จะเกิดประโยชน์ ต่อส่วนรวม มากกว่าถึงได้ขอยื่นยื่นมาอีกปราชัยอีก เท่านั้นครับ ส่วนจะคัดหรือไม่คัดนั้นก็สุดแล้วแต่ทางคณะกรรมการ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านต่อไปคือคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์กรรมาธิการท่านหนึ่งได้ส่งข้อความเห็นไว้ ขอเชิญ คุณหญิงครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันมีความจำเป็นที่จะต้องขอเวลาที่ประชุมนี้ ได้พิจารณาข้อคิดเห็นของดิฉัน ซึ่งบังเอิญไม่ตรงกับท่านกรรมาธิการส่วนใหญ่ทั้งนี้คือ ในมาตรา ๓ (๒) และ (๔) นั้น ดิฉันได้ขอเพิ่มคำว่า "อาหาร" ลงไป ซึ่งก็คงจะอ่านได้ความว่า "(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย" ขอความต่อไปก็เป็นไปตามร่าง ส่วน (๔) ขอเพิ่มคำว่า "อาหาร" เช่นเดียวกันก็คงจะอ่านได้ความว่า "(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย" ขอความต่อไปก็เป็นไปตามร่าง

สำหรับเหตุผลที่ดิฉันขอเพิ่มคำว่า "อาหาร" ลงไปด้วยนั้นก็เพื่อที่จะป้องกันกรรมาธิการเดียวกฎหมาย กล่าวคือว่าใน (๒) นั้นดิฉันเกรงขอให้ประชุมได้กรุณาสังเกตคำว่า "มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า" คือหมายความว่าคงมีไว้เพื่อจำหน่ายและบริการด้วยจึงจะอยู่ในข่ายควบคุมของกฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้ในขณะนี้เรามีสถานที่จำหน่ายอาหารเป็นหลัก และก็มีหญิงซึ่งหญิงเหล่านี้ จะทำหน้าที่เพียงเสิร์ฟหรือว่าจะถึงขั้นว่าเรอด้วยนั้นก็แล้วแต่ขอเท็จจริงเป็นแห่งๆ ไปถ้าหากว่าสถานที่ขายอาหาร เหล่านี้เขาจะอ้างว่าเขาขายแต่อาหาร ส่วนสุรานั้นลูกค้านำมาเองหรือเขาออกไปซื้อจากที่อื่นมาบริการมาเปิดใหม่อะไรให้เหล่านี้ ส่วนน้ำชาก็เล็กน้อยเป็นเรื่องของแถมกันไปไม่ใช่เป็นของจำหน่าย ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วร้านอาหาร เหล่านี้ก็จะรอดพ้นจากการควบคุมของกฎหมาย-

ฉบับนี้ ส่วนเรื่องสถานที่ใน (๔) ก็เช่นกันคือถ้าหากว่าไม่เพิ่มเรื่องการจำหน่ายอาหาร เขาไว้วางใจก็จะมีหลักการเลือกกฎหมายโดยอ้างว่า จำหน่ายอาหารเป็นหลัก เช่นเดียวกัน สำหรับเหตุผลที่ท่านกรรมาธิการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับที่ฉันนั้นคิดฉันประมวลไว้ว่า

ประการแรกก็คือท่านเห็นว่ากฎหมายปัจจุบัน คือพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้นไม่มีคำว่า "อาหาร" อยู่

ประการที่ ๒ คือว่าถ้าหากไม่เพิ่มเรื่องการจำหน่ายอาหาร เขาไปแล้วก็อาจจะทำให้ผู้ประกอบการอาชีพในทางตั้งร้านขายอาหารธรรมดา ๆ ต้องพลอยตกไปอยู่ในข่ายการควบคุมของกฎหมายฉบับนี้ไปด้วย คิดฉันจึงขอกราบเรียนขอคิดเห็นดังนั้นละคะ คือว่าประการแรกที่เดิมนั้นจริง กฎหมายปัจจุบันนี้ไม่มีคำว่า "อาหาร" อยู่ด้วย แต่ที่นี้คิดฉันเห็นว่า เป็นของไหว้อยู่ เมื่อเราจะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายก็ควรจะบิขของไหว่นั้นเสีย จะไปยึดตัวอยู่ในของเก่า ซึ่งออกมาใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ นั้น โดยเหตุใดละคะ ประการที่ ๒ ที่เกรงว่าร้านอาหารธรรมดา ๆ จะสองไปตกอยู่ในข่ายการควบคุมของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งอาจจะเป็นการ เกินเจตนารมณ์ของรัฐสภาที่เสนอร่างเข้ามา ก็คือตั้งว่าร้านอาหารที่เขาเปิดนั้นมีหญิงบำเรออยู่หรือเปล่า เค้ากะแล้วก็มีที่ สำหรับพักผ่อนหลับนอนหรือเปล่า หรือว่ามีบริการนวดอะไรกับลูกค้าหรือเปล่า ซึ่งเขาอยู่ในหลักเกณฑ์ของข้อตั้งว่านี้ ถ้าหากว่ามีก็ต้องอยู่ในข่ายควบคุม ของกฎหมายฉบับนี้ ในเรื่องของคำว่า "หญิงบำเรอ" นั้นคิดฉันได้เรียนถามเจ้าหน้าที่ทางกานตำรวจซึ่งมารวมชี้แจงแล้วก็ได้รับคำชี้แจงว่า ถ้าร้านขายอาหารแล้วก็มีหญิงเกินเสรีฟรรมตาอย่างนี้ ไม่ใช่เรียกว่าเป็นหญิงบำเรอ ก็ไม่อยู่ในข่ายควบคุม แต่หญิงบำเรอนั้นมีลักษณะว่าต้องมาปรนนิบัติลูกค้าในลักษณะที่เราเห็นได้ว่าเป็นการบำเรอ เช่นมานั่งตัวโง่ง บ่อนอาหารบาง มาเคล้าเคลียอะไรต่าง ๆ เวลาที่ประทานอย่างนั้นก็ต้องเขาอยู่ในข่ายบังคับ ที่นี้คิดฉันเองก็ยังมีความเห็นว่าการที่เติมคำว่า "อาหาร" ลงไปนั้นคิดฉันมองไม่เห็นข้อเสียอะไร

มีไว้เป็นการป้องกันการหลีกเลี่ยง สมมุติว่าถารานไหนเขาไม่ขาย อาหาร
จริง ๆ เขาขายเหล้า ขายเครื่องดื่มอะไร แล้วก็หึงงำเรา มีถารานวค
อะไรก็เขายู่ในร้านพวกหนึ่ง แล้วอีกพวกหนึ่งเขาขายอาหารอย่างเดียวกันแต่
ว่ามีลักษณะอื่นที่อยู่ในหลักเกณฑ์อันนี้มีหึงงำเรอก็คงจะได้มาเขาอยู่ในขาย ความ
คุมของกฎหมายฉบับนี้ด้วย ก็ฉันเองก็ไม่อยาก รมกวนเวลาของที่ประชุมมากก็
ใครจะชอกรายเรียกว่า ถ้าหากเราไม่เพิ่มคำว่า "อาหาร" เขาไปก็แล้ว
สถานที่ที่ขายอาหารและมีหึงงำเราด้วย ซึ่งมีอยู่กลาดเคลื่อนทั่วไปโดย
เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองหลวงของเรา เราจะปล่อยให้หลุดพ้นไปจากการ
ควบคุมของกฎหมายฉบับใหม่ที่จะออกนี้หรือ ถ้าอย่างนั้นแล้ว เราจะมาแก้
กฎหมายกันเพื่ออะไรละคะ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับมาตรา ๓ นี้ก็ได้
อภิปรายกันพอสมควรแล้วมีท่านผู้ใดจะติจใจอะไรอีกหรือไม่ เชิญคุณมีชัยครับ
นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมี
ข้อสงสัยว่าในมาตรา ๓ คำนิยามว่า "สถานบริการ" ซึ่งคณะกรรมการไป
เติมคำว่า "ให้บริการโดยหวัง" เขาไปนั้นทางคณะกรรมการมีวัตถุประสงค์
อย่างไรในการเติมนั้น เพราะเท่าที่กระผมอ่านดูแล้วรู้สึกว่าการเติม เขาไป
อย่างนั้นจะทำให้การควบคุมสถานบริการนั้นมีช่องว่างเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ
ว่าสถานบริการของเดิมที่มีอยู่นั้น คนที่จะตั้งสถานบริการจะเขายู่ในการ
ควบคุมของกฎหมายฉบับนี้ จะต้องมีเจตนาพิเศษเพียงอย่างเดียว คือเพื่อ
ประโยชน์ในการค้า แต่เมื่อไปเติมอย่างนี้เขา เจตนาพิเศษจะต้องมีเป็น ๒
อย่าง คือ เพื่อให้บริการอย่างหนึ่งกับเพื่อหวังประโยชน์ในการค้าอย่างหนึ่ง
ซึ่งจะทำให้คำนิยามที่เขียนไว้ (๑) (๒) (๓) (๔) นั้นเสียผลไปในทันที
กล่าวคือว่าการที่จะเป็นสถานบริการได้นั้น ผู้ตั้งจะต้องมีเจตนาที่จะให้บริการ
ในการเก็บค่าจ้างโดยตรงอีกด้วย แทนที่จะเป็นสถานเก็บค่าจ้างธรรมดา
เท่านั้น ประการที่ ๒ ก็คือว่าเมื่อแก้อย่างนั้นแล้วภาษาจะไปไม่ได้เลย อาน

ดูให้ที่จะเห็นว่าถ้าเราใช้คำว่า "สถานที่ตั้งขึ้น" เพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า และสถานที่ตั้งเพื่อให้บริการพลขึ้น (๑) เรามองว่าสถานแรกว่า ลักษณะเป็นคนละอย่างกัน ไม่ใช่บริการ คือ (๑) เราขึ้นต้นว่าสถาน หมายถึงตัวสถานที่ แต่ความในวรรคแรกนั้นไปใช้ว่า "ให้บริการ" ความต่อไปก็จะต้องว่าบริการอะไร ไม่ใช่ตัวสถานที่ เพราะฉะนั้นที่แก้อย่างนี้กระผมก็ว่าจะทำให้ความหมายผิดไป และในภาษาก็จะเสียด้วย

สำหรับประเด็นของทนายสมานึกผู้มีเกียรติซึ่งขอแปรญัตติไว้ใน - (๒) ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามคือคุณธรรมคุณนุญนั้น กระผมออกจะรู้สึกเห็นด้วย แต่ในเหตุผลอีกอย่างหนึ่งกล่าวคือว่าถ้าเรายังคงคำว่า "ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน" ไว้แล้ว ของทางที่จะหลีกเลี่ยง ก็ง่าย เพราะเหตุที่ว่าถ้าเราอ่านความมาตั้งแต่ต้นจะเห็นว่า "สถานพิมพ์สุรา น้ำชา หรือเครื่องคัมอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน" คำว่า "ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้า เป็นค่าตอบแทน" นี้จะต้องแปลขยายคำว่า "บริการ" คือเมื่อให้บริการโดยเอาหญิงมาบำเรอ นั้น การบริการนั้นได้รับผลประโยชน์จากลูกค้าเป็นค่าตอบแทน นี่ถ้ามีคนหัวหมอเขาหลีกเลี่ยง เขาก็จับบริการโดยมีหญิงบำเรออย่างนั้นแต่แทนที่เราจะเรียก เก็บค่าบริการที่เอาหญิงมาบำเรอ เขาก็เก็บค่าสุรา น้ำชา หรือเครื่องคัมให้สูงขึ้น โดยให้หญิงมาบำเรอฟรี อย่างนี้ก็จะไม่เป็นสถานบริการตามกฎหมายฉบับนี้ครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านกรรมาธิการคุณหญิงนันทาทานขอสงวนไว้ กระผมก็นึกว่ามีเหตุผลก็ เพราะเหตุที่ว่าเดิมที่เก็บที่เราไม่มีคำว่า "อาหาร" เขาไปนั้น เราก็ไปนึกแต่ในแง่ที่ว่าร้านที่มีการขายสุรา น้ำชา หรือเครื่องคัมอย่างอื่นนั้น ตามปกติก็จะต้องมีอาหารอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นที่เขียนไว้เดิมว่าจะคลุม แต่ถ้าวางว่าเรานึกถึง เหตุการณ์วันข้างหน้าหากต่อไปว่า สถานบริการนั้นเราคงไม่อนุญาตให้เปิดฟรีอย่าง เช่นทุกวันนี้คงจะต้องมีการจำกัดจำนวน

ในเขตแต่ละท้องที่ ถ้ามีเหตุอย่างนั้นเกิดขึ้นเมื่อไรก็จะมีคนหลักเลี้ยงได้ง่าย กล่าวคือว่าเปิดร้านอาหารแล้วไม่มีสุรา น้ำชาหรือเครื่องดื่มอื่น ภายใต้ต้องการจะได้รับสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอื่น กระทบก็จะมีร้านอีกร้านหนึ่ง อยู่ไกล ๆ ทั่วไป ทั้งไว้ แล้วใครอยากได้ก็ใช้เค็กบริการไปซื้อมาก็สามารถที่จะทำได้ ก็จะกลายเป็นว่าร้านอาหารนั้นไม่ใช่เป็นสถานบริการตามกฎหมายฉบับนี้ ขึ้นมา เพราะฉะนั้นกระทบคิดว่าขอแปรญัตติที่ท่านสมาชิกได้ส่งวนเอาไว้ ๒ ท่าน ที่กระทบกล่าวมานั้นคิดว่ามีเหตุผล คณะกรรมาธิการน่าจะรับได้ ขอบพระคุณครับ

นายอชุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบได้ พังคำอภิปราย และเหตุผลของท่านสมาชิกที่ได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้แล้ว หลายเรื่อง แล้วก็หลายท่านที่ได้ชี้แจงมา เป็นต้นว่าขอให้เติมคำว่า "ชาย" ขอให้เปลี่ยนคำว่า "หญิงบำเรอ" เป็น "หญิงบริการ" หรือตลอดจนกระทั่งที่ได้ขอให้เติมว่า "กรรมการเจ้าหน้าที่" แต่ว่าในคำแปรญัตติเหล่านั้นคณะกรรมการไม่รับก็เพราะเห็นว่าหากกรับ เข้าไปแล้วก็จะเป็นการผิดกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งสภาได้ลงมติรับหลักการไว้แล้วในวาระแรก ถ้าหากว่าเราจำเป็นจำต้องผ่านไปโดยที่ปรากฏขอบกพรองต่าง ๆ ดังกล่าวมา เช่นนี้แล้ว แล้วก็ เป็นขอบกพรองซึ่งมีความสำคัญที่จะทำให้ความมุ่งหมาย ของรัฐบาลในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขขอบกพรองให้ทันสมัย เหตุการณ์ให้ทันสมัยกับความต้องการ ของสังคมในขณะนั้นแต่ทำไม่ได้ เพราะเหตุว่าได้ เสนอหลักการในรูปที่จำกัดก็เป็นการระบุมাত্রากำหนดไว้ให้ แก่ มাত্রาตามที่กำหนดไว้ และท่านประธานเองก็ได้กรุณาชี้แจงว่าต่อไปก็จะ เปลี่ยนใหม่จะเป็นการ เสนอหลักการมาในเรื่องของเจตนารมณ์โดยไม่ ระบุมাত্রา กระทบ เชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านคงจะคิด เหมือนกับกระทบ ว่า ทั้ง ๆ ที่เราเห็นแล้วก็อยากจะให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าเมื่อ มีขอบกพรองในชั้นกรรมาธิการที่ได้พิจารณาแล้ว เห็นควรที่จะเพิ่ม เติมแก้ไข

แต่ก็ทำไมใคร่ควยคดีปัญหาในหลักการดังกล่าว จึงทำให้กระผมคิดว่าท่านสมาชิก
หลายท่านคงจะคิดเหมือนกระผมว่า ในวาระที่ ๓ เรากงไม่น่าที่จะรับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ชอบพระคุณครับ

นางแรม พรหมโอบอด บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ
เมื่อก่อนยังเป็นปัญหาอยู่ว่าดิฉันจะไ้รับอนุมัติให้อภิปรายในมาตรา ๓ (๔) นี้
หรือไม่ประการใด เพราะเหตุว่าท่านประธานคณะกรรมการ กีบออกแล้วว่า
อันนี้ให้อุโลม เป็นการสงวนการแปรญัตติไว้ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นางแรม พรหมโอบอด บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉันขอสงวนการแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ (๔) โดยขอให้ตัดคำว่า "การแสดง
ดนตรี หรือ" ออก คงอ่านได้ความดังนี้ "(๔) สถานที่ที่มีสุรา น้ำชา หรือ
เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงใด ๆ เพื่อการบันเทิง"

เป้าหมายและเจตนารมณ์ของการเพิ่ม (๔) เข้ามานี้ ดิฉันได้
สอบถามท่านอธิบดีกรมตำรวจซึ่งเป็นกรรมาชิกด้วยกัน ท่านได้ชี้แจงว่าการ
ที่แก้ไขกฎหมายมานี้ เพื่อจะขจัดการแสดงอันเป็นลามกอนาจาร ถ้าเช่นนั้นดิฉัน
เห็นว่า การแสดงดนตรีที่ควยลำพองของมันเองจะไม่มีทางเป็นลามกอนาจาร ได้
เลย ตรงกันข้ามกลับจะเป็นการแสดงออกซึ่งศิลปกรรม และวัฒนธรรมอันสูงส่ง
ความไพเราะของดนตรีนั้นจะเป็นการทำใ้บรรยากาศคลายความตึงเครียด-
อารมณ์จะชื่นฉ่ำ ดิฉันจึงไม่เห็นด้วยที่จะใหม่คำว่า "แสดงดนตรี" ไว้ มีตัว
อย่างขณะนี้ ในห้องรับแขกของโรงแรมใหญ่ ๆ ไ้มีการแสดงดนตรีเพียง ชั้น
เดียว เช่นของวง ระนาด ซอด้วง ซออู้ หรือบางครั้งได้ขอร้องให้คนตามออก
ของโรง เวียนสอนคนตามออกมาแสดงดนตรีเพียงชั้นเดียวในห้องอาหาร เช่นนี้
มิก็กลายเป็นสถานบริการไปทั้งหมดหรือ ดิฉันจึงจำเป็นต้องขอให้ตัดคำว่า "การ
แสดงดนตรี" ออก ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการ

LIART

ชี้แจงครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ขอประทานกราบเรียนวัตถุประสงค์ที่กฎหมายฉบับนี้แก้ไขโดยตามตัวแทนของรัฐบาลคือเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยกับเจ้าหน้าที่กรมตำรวจ ที่มาชี้แจง วัตถุประสงค์ใหญ่ที่เพิ่ม (๔) ในมาตรา ๓ นั้น เพื่อจะให้ได้ควบคุมการแสวงงลามกต่าง ๆ และอีกอันหนึ่งก็คือเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ เดิมนั้นในส่วนนครบาลนั้นก็เป็อำนาจของพนักงานตำรวจ และส่วนภูธรนั้นก็เป็อำนาจของผู้บังคับการ เปลี่ยนใหม่นี้ในนครบาล เป็อำนาจของทนายผู้บัญชาการตำรวจนครบาล และส่วนภูมิภาค เป็อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหลักการใหญ่ที่เปลี่ยนอย่างนั้น และอีกประการหนึ่งขอกราบเรียนว่าที่เติมเข้าไปว่า "ให้บริการโดยหวัง" และขอความต่อไป "ประโยชน์ในการค้า" ในคำนิยามศัพท์สถานบริการนั้น เนื่องจากคุณธรรมบุญ ลัดพลีขอประทานโทษก่อนออกชื่อ ท่านแปรมุติ และท่านโคชัยแจ่ง ท่านบอกกว่าถ้าไม่เติมอย่างนี้แล้วก็ไม่กลมกลืนกับข้อความข้างล่าง ผลที่สุดคณะกรรมาธิการเห็นว่าเติมไปก็คงไม่เป็นอะไร เพราะไปเข้ากับข้อความเกี่ยวกับผลประโยชน์ จากลูกค้านำองนั้น โดยให้บริการโดยหวังผลประโยชน์ และเติมคำ "ให้บริการ" ลงไปตามคำแปรมุติของท่านสมาชิก แต่ว่าในการร่างนี้ก็มีเจ้าหน้าที่ของกฤษฎีกามาช่วย ของกระทรวงมหาดไทยด้วย เราก็ถามว่าชั้ชองหรือไม่ ก็ว่าไม่ชั้ชอง ส่วนคำว่า "อาหาร" นั้น ได้ถามกับเจ้าหน้าที่แล้วกว่าเติมคำว่า "อาหาร" ลงไปก็จะเป็นเรื่องไปเข้าลักษณะหมุ่หมิมเกินไป เจตนาที่หวังที่จะเอาเกี่ยวกับการแสวงงลามกอนาจาร จึงเห็นว่าไม่ควรจะเติมคำว่า "อาหาร" ลงไป ส่วนคำว่า "คนตรี" นี้เราได้พูดกันมาก ที่แรกเราก็คิดว่าจะตัดตามท่านกรรมาธิการที่โคชัยแจ่งแล้ว และมีมาตรา ๑๔ อีกมาตราหนึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลบอกวาคัดแล้วก็เป็นขอกยกเว้นไป อันนี้ให้เป็คู่มือหนึ่งของเจ้าหน้าที่จะดำเนินการตามกฎหมายว่า

LIART

เขาหรือไม่เขา ถ้าคิดแล้วก็จะไปขอยกเว้นไป ลักษณะเป็นเช่นนั้น และยิ่ง
 ไต่พุกกันถึงตุเพลิง คุณธรรมบุญยังอธิบายว่าตุเพลิงก็ควรจะควบคุมด้วยไม่จำ
 เป็นต้องเป็นคนศรีหรือก ตุเพลิงนี้คณะกรรมการเห็นว่าจะไป ฉะนั้น
 กฎหมายฉบับนี้กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพจริง ๆ ว่า เป็นกฎหมาย
 ที่เราพิจารณากันมากมายหลายแง่มุม ที่นี้ถ้าปรับปรุงทั้งฉบับโตละก็ดีเหลือ
 เกินครับ เกี่ยวโยงกัน กฎหมายเก่าแก่เหลือเกิน ที่นี้เราไปถูกล็อคเสียจะไม่
 เปลี่ยนอะไรมากมายก็ไม่ไต่ แล้วแต่สถานที่ว่าจะให้กหรือจะให้หนักแล้วแต่
 ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของรัฐบาลก็มีอย่างที่กระผมกราบเรียนมาครับ

นายกมล คุ้มมงคล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมฟังดู
 แล้วรู้สึกว่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อบกพร่องมากมายหลายประการแล้ว
 ที่นี้ก็มีท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านหนึ่งเสนอว่า ถ้าอย่างนั้นเราก็ ไม่มีทางออกก็
 คือว่าเมื่อพิจารณาในวาระที่ ๓ ที่นี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำอย่างที่จะ
 ไม่น่าคุ้นครับ คือเรารับหลักการไปแล้ว ทั้ง ๆ ที่ในขณะที่ก่อนจะรับหลักการ
 ก็มีสมาชิกที่เสนอแล้วบอกว่าการที่เสนอแก้ไขเข้ามาโดยกำหนดมาตรานี้จะไม่
 ถูกต้อง แล้วเราก็ได้แก้ไขไป ที่นี้เมื่อรับหลักการไปแล้ว แล้วเราจะลงมติใน
 วาระที่ ๓ ไม่รับ อย่างนี้กระผมเกรงว่าจะไม่คงามะครับ เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนตามทางฝ่ายรัฐบาลโดยผ่านท่านประธานสภา
 ว่า เมื่อกรณีเป็นเช่นนี้แล้วเราอยู่แล้วว่ามีหลักการหลายอย่างซึ่งควรจะเข้า
 ไปอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เราจะถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป แล้วก็ไป
 พิจารณาเสียให้ที ทุกเรื่องทุกกระบวนการเลย เพื่อจะได้พิจารณาให้เสร็จ
 ไปทีเดียวจะไม่ดีกว่าหรือครับ กระผมรู้สึกว่ถ้าอย่างนั้นคงคงามกว่าที่จะ
 ไปลงมติในวาระที่ ๓ ไม่ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีมีความเห็น

อย่างไรครับ

LIRT

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็ไม่เชี่ยวชาญในเรื่องข้อ
 บังคับของสภานักเตะครับ แต่ทางรัฐบาลนี้ไม่ซัดของ แต่กระผมยังคิดใจอยู่ นึก
 หนึ่งสมมุติว่าวาระที่ ๓ ไม่นาน ในสมัยนี้รัฐบาลคงเสนอไม่ได้และอีกข้อหนึ่ง
 เรื่องที่รัฐบาลมีความจำเป็นก็คือว่าเรื่องนี้เรารังกันมานานในปัญหาการร่างกฎ
 หมายฉบับนี้คล้าย ๆ ว่าเป็นเรื่องเก่าที่รัฐบาลใหม่ต้องรับเอา มาพิจารณาแะ
 คุกแล้วในเหตุการณ์ สถานการณ์และภาวะการณ์ได้เจริญเติบโตมากกว่าร่างนี้
 เพราะฉะนั้นความเห็นของกระผมในนามของรัฐบาล กระผมเห็นว่าควรจะผ่าน
 ฉบับนี้ให้ออกไปพลางก่อน แล้วก็ฝากข้อสังเกตไปว่าควรปรับปรุงแก้ไข
 มาให้เรียบร้อยทุกอย่าง โอกาสนั้นจะทำให้งานของทางรัฐบาลไม่เสียหาย
 กระผมก็มีข้อสังเกตเพียงเท่านั้นครับ

นายสงว วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายสงว
 วงศ์บางซวด ถ้าตามประเพณีแล้วร่างพระราชบัญญัติที่เข้ามาในสภาจนกระทั่งสู
 วาระ ๒ แล้ว ถ้าจะถอนไปกระผมอาจจะไม่ถูก ถ้าจะไม่รับในวาระ ๓ นั้นยัง
 จะเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เสร็จแล้วประเด็นที่สำคัญในร่างพระราชบัญญัตินี้เรา
 เสียเวลามานานพอสมควรก็น่าจะได้ไม่นานไปแล้วประเด็นปลีกย่อยกระผมก็คิด
 ว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เเท่าเห็นเองไม่ใช่ เป็นปัญหาใหญ่อะไรมากนักคอยแะ
 คอยพังกัดคงจะคิดว่าที่เราจะไม่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ที่คณะกรรมการมีเทศ
 ซัดของนั้น กระผมก็เลยอยากจะอภิปรายต่อไปเลยว่าที่ให้เพิ่ม (๒) และ (๘)
 ในมาตรา ๓ ก็ให้เพิ่ม "อาหาร" สำหรับอาหารนั้นกระผมว่าไม่จำเป็นต้อง
 เพิ่ม เพราะว่าหลักหนักแน่นสำคัญอยู่ที่หญิงบริการหรือหญิงบำเรอ แต่ถาวราน
 อาหารที่มีหญิงบริการและหญิงบำเรอ ก็เขาอยู่แล้วครับไม่มีปัญหา ก็เขาอยู่ใน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ถาวรานอาหารธรรมดาที่ไม่มีหญิงบำเรอหรือหญิง
 บริการหรือควววิชิการอื่นใดที่จะเป็นลามกสกปรกใด ๆ นั้นก็ไม่มีปัญหาอะไรก็
 ไม่ต้องไปเขียนคลุมเขาไว้ อันนี้ระหว่างท่านกรรมาธิการก็

เกิด เป็นปัญหาเกิดขึ้น

อีกประเด็นหนึ่ง ที่ท่านสมาชิกท่านใดอภิปรายเกี่ยวกับการแสดง
ดนตรี ที่นี้การแสดงดนตรีที่กระผมอยาก เรียนถามท่านกรรมาธิการว่า ถ้าหาก
งานวัด จะมีดนตรี หรือถ้าหากรับประทานอาหารกันจะมีดนตรี หรือจะไป
เลี้ยงอาหารในโรงแรม จะมีดนตรี ดึกหรือไม่ ไม่นึก เพราะไม่ใช่สถาน
บริการอันนี้ไม่จำเป็นต้องคิด ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนเพียงแค่นี้
ครับ

นางกนก สามเสน วิธ : ท่านประธานที่เคารพ ความ
จริงดิฉันก็ขอแปรญัตติและสงวนไว้อีกหลายข้อ แต่ เมื่อก่อนดิฉันฟังท่านสมาชิกที่
นั่งอยู่ข้าง ข. เสนอแล้ว ดิฉันคิดว่าเป็นข้อเสนอที่รัฐบาลน่าจะรับฟัง เพราะ
เหตุว่าดิฉันเอง เวลาได้รับคำอธิบายจากคณะกรรมาธิการแล้วดิฉันรู้สึก ไม่
สบายใจที่เราบอกว่าเราต้องการจะออกกฎหมายฉบับนี้ไป เพื่อจะป้องกัน การ
กระทำที่เราเห็นว่าไม่สมควร เช่นการกระทำอันเป็นลามกนั้นไม่สมควร ไม่
อยากจะให้ใหม่ ก็อยากจะทำกฎหมายฉบับนี้เพื่อจะเอาไปใช้ แต่เวลาเรา
เสนอขอให้ตั้งกรรมการขึ้นพิจารณา ท่านบอกเดี่ยวจะเข้าไป ถ้าของชั่ว ๆ
อย่างนี้ แตะหาหน่อยจะเป็นอย่างไร เลยทำให้ดิฉันในฐานะที่เป็นผู้ไปนั่ง
ขอแปรญัตติ ไต่ห้วงคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่แล้วมีความรู้สึกคล้ายกับว่าเจ้าหน้าที่
เองก็ไม่ค่อยจะตั้งใจสักเท่าไร ที่จะให้กฎหมายฉบับนี้โดยลมีประสิทธิภาพดิฉัน
จึงเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มีข้อบกพร่องที่จะทำให้คนหลีกเลี่ยงมากมาย แม้แต่
ท่านกรรมาธิการ เองที่ไต่ห้วงแล้ว เมื่อก่อน ขอประทานโทษ คุณसानนท์ก็บอกไว้
ว่ากฎหมายฉบับนี้เท่าแก่มีข้อบกพร่องอีกเยอะเลยนะ น่าจะได้เอามาแก้ไข
พร้อม ๆ กัน แต่ก็ยังไม่ได้อเอามาแก้ แสดงให้เห็นถึงความบกพร่องของ ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ดิฉันคิดว่าถ้าเราจะออกพระราชบัญญัติอะไรไปน่าจะเป็น
พระราชบัญญัติที่มีของไหนน้อยที่สุด และใช้ เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด แต่
กลับมีร่างพระราชบัญญัติที่ออกไปมีของไหน มากที่สุดและทำให้สังคมนั้นชั่วลง

LIART

ไปอีก คิฉินคิดวาทรัฐบาลน่าจะไดพิจารณาแล้วเอากลับคืนไป เพราะท่านบอกว่า การที่ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณานั้นทำให้การพิจารณาอนุญาตนั้นช้าไป คิฉิน เห็นว่าการที่จะทำตัวนั้นอนุญาตช้า ๆ ก็ แต่มาเราจะทำดี ๆ เราขออนุญาตช้า เหลือเกิน กว่าจะตั้งโรงเรียนได้อย่างนี้ใช้เวลาาน กว่าจะตั้งสมาคมได้ใช้เวลาเป็นปี เพราะฉะนั้นคิฉินว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง ที่ชอกราบ เรียนผ่านท่าน ประธานสภาไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งไคนั่งอยู่ที่นั่นแล้วขอไคไปปรคอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป เอะอะคะแล้วก็ไปพิจารณาแก้ไขให้ถ้วน เสียก่อนเพราะความจริงจึงจกไคหักแล้วตั้งแต่แรก แต่ก็ไม่มีการปฏิบัติ ชอบพระคุณคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมอยากจะชอกราบ เรียนต่อที่ ประชุมสักหนึ่งครั้ง ตามประเพณีของรัฐสภาที่มีมาตั้งแต่ต้น ถ้าเราไม่เห็นด้วยละก็เราไม่รับหลักการในวาระที่ ๑ แล้วก็เคยมีตัวอย่างมาหลายครั้งหลายหนแล้ววาทสภาทวงจึงไม่เห็นด้วย หรือแม้แต่วายังไม่ทันลงมติ แต่เรามีความคิด เห็นไม่เห็นด้วยรัฐบาลก็ไคขอถอนไปในวาระที่ ๑ สำหรับสภานิติบัญญัติชุดนี้ รัฐบาลก็ไคใจกว้างถอนไปแล้วถึง ๘ ฉบับสำหรับกฎหมายที่เราไม่เคยจะเห็นด้วยในวาระที่ ๑ ที่นี้สำหรับกฎหมายฉบับนี้ที่ประชุมของเราได้ยอมรับหลักการ แล้ว ถึงแม้ว่าจะมีชอบกพรองอยู่เล็กน้อย เราก็พยายามจะช่วยกันแก้ไขให้ชอบกพรองนั้นหมดไปอย่างท่านสมาชิก เสนอว่าวาทรัฐบาล เสนอมาแคบเกินไปไม่สม กัยเจตนารมณ์ของชอบบังคับ กระผมก็ไคเสนอไปทางรัฐบาล รัฐบาลท่านก็ยอมรับแล้ววาทท่านจะไคแก้ไขในโอกาสต่อ ๆ ไปที่นี้ถ้าเราจะไม่รับในวาระที่ ๓ ซึ่งก็ทำไคเป็นสิทธิของสภาที่จะไม่รับไค และท่านรัฐมนตรีก็ไคชี้แจงแล้วว่า ถ้า สภาไม่รับก็คงจะต้องยึด เยื่อไปอีก กว่าจะปฏิบัติตามขั้นตอนที่เสนอขึ้นมาใหม่ไค ท่านก็เสนอปร ะนีประนอมว่า เอาเถอะขอไคผ่านไคก่อน เพื่อไคปฏิบัติ ไคก่อนและ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งชอบปร ะทาน โทษที่จะออกชื่อคือคุณสง่า ก็บอกว่า เราก็รับกันไคก่อน ชักแย้งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เอาไว้วากัน

ที่หลัง ผมก็มีข้อสังเกตตามประเพณีปฏิบัติมาดีเพียงแค่นี้ การจะเป็นประการใดก็สุดแล้วแต่มติของที่ประชุมเถอะครับ ท่านสมาชิกอื่นจะมีความเห็นอย่างไรอีกครับ ว่าเราจะผ่านกันไปเสียครึ่งหนึ่งก่อน โดยที่โหวตขอมติในเรื่องการแปรญัตติต่าง ๆ นี้ว่าจะเอาของยูแปรญัตติหรือเอาของคณะกรรมการ แล้วให้ผ่านไปเสียครึ่งหนึ่ง หรือว่าจะให้ตกในวาระที่ ๑ อะไรก็แล้วแต่เถอะครับ ขอเชิญคุณชาญครับ

รายนการวโ ชาญ มนุธรรม : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมตั้งแล้วกระผมเห็นว่าเป็นเรื่องทีกลืนไม่เข้าคายไม่ออกคำแปรญัตติของสมาชิกก็เข้าเชื่อและมีเหตุผล แต่ไปขัดกับหลักการที่รับวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยหลักการที่เสนอกระบวนมาตราแก้ไขไว้ชัด เจน - กระผมจึงมีความเห็นว่าอยาก เสนอญัตติขอเลื่อนการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปสักครึ่งหนึ่ง แล้วขอเสนอให้ทางรัฐบาลแก้ไขเพิ่มเติม เติบเข้ามาโดยด่วน เพื่อจะได้ร่วมพิจารณาเสียที่เดียวกฎหมายจึงจะมีผล ผลของการออกกฎหมายไปแล้วยังใช้ไม่ได้ เรียบร้อยและไม่ดีกระผมว่าก็ไม่น่าจะรีบเร่งออกไป ไม่มีประโยชน์ กระผมขอเสนอญัตติเลื่อนอย่างนี้จะทำได้หรือไม่ กระผมขอเสนออย่างนี้ครับ

นายสาบนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับกฎหมายฉบับนี้สภาฯรับหลักการแล้ว จนกระทั่งถึงคณะกรรมการแล้วรัฐบาลไม่มีสิทธิจะถอน จะถอนต้องถอนวาระแรก เรื่องที่รัฐบาลจะแก้ไขมาใหม่ก็เป็นสิทธิของรัฐบาลแต่ถากออกไปแล้ว รัฐบาลจะเสนอได้ในเงื่อนไขอย่างไร เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อบังคับมีกำหนดไว้เลยภายในเท่านั้น เสนอไม่ได้ที่ทางรัฐบาลก็รับไปแล้วว่าจะแก้ทั้งฉบับไหมฉบับนี้ใช้ในเหตุผลตาม (๔) ซึ่งประโยชน์ที่จะใช้รออยู่แถวพัฒนาพงศ์อะไรนี้แหละครับ ที่จะไปควบคุมเสียก่อน แล้วจะแก้ไขใหม่ให้เป็นรูปแบบที่ท่านประสงค์ก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาล คณะกรรมาธิการไม่มีทางที่จะไปทำได้เลยเขาจะยอมมาอย่างนั้นครับ เพราะ

ฉะนั้นมีทางเดียวเท่านั้นที่จะโหวตว่าให้เป็นไปตามคณะกรรมการ หรือผู้แปรญัตติหรือที่กรรมการสงวนไว้ เสร็จแล้วจะประกาศใช้หรือให้ตกไปมีเท่านั้นเอง ถ้ากฎหมายตกไปแล้ว รัฐบาลจะเสนอเข้ามาอีกมีเงื่อนไขมีระยะเวลาภายในสมัยประชุม เสนอได้หรือไม่ก็ได้ เป็นไปตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นเราควรวัดดูประสงค์ ถ้าอยากจะให้ปรับปรุงใหม่ก็ให้ฉบับนี้เป็นไปตามนี้แล้วรัฐบาลก็จะเสนอมาริใหม่ทั้งฉบับ เป็นทางออกที่ดีซึ่งจะไม่ได้เสียหายแต่ตกไปแล้วมีกำหนดเวลาแน่ชัด ไม่ใช่เสนอได้ภายในเดือนสองเดือนคุณผลตามข้อบังคับให้แน่ว่าในกี่สัปดาห์ถึงจะเสนอได้ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมต้องขอพระคุณรัฐบาลด้วยที่กรุณาใจป่าวว่าจะรับ ไปพิจารณาในส่วนที่เหลืออยู่ แต่ที่สำหรับในเรื่องที่เรากำลังพิจารณาอยู่เฉพาะหน้าทางรัฐบาลก็บอกว่าจะขอฉบับนี้ไปใช้ก่อน กระผมเห็นใจครับและก็เห็นด้วย ถ้าหากว่าฉบับที่จะเอาไปใช้ก่อนได้รับการแก้ไขถูกต้องตามที่สมาชิกอยากจะแก้เพื่อผลดีที่สุด ที่นี้ก่อนนี้ประเด็นไม่ใช่ออย่างนั้น ประเด็นอยู่ที่ว่าเฉพาะส่วนนี้ทางรัฐบาลอยากจะเอาไปใช้ก่อนนั้นแก้ไขไม่ได้ โดยเฉพาะมีส่วนไม่ใช่อยุหลายข้อแล้วสมาชิกอยากจะแก้ แก้ไม่ได้ โดยเฉพาะกฎหมาย ไม่ใช่ว่าสมาชิกอยากจะแก้ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ที่เหลือที่ไม่ได้ เสนอเข้ามาให้ ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับประเด็นอยู่ที่ว่าที่รัฐบาลเสนอมาริเฉพาะส่วนหนึ่งใน ๕๐ หรือใน ๑๐๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เราอยากจะแก้ทั้งหมด เราแก้ไขไม่ได้ตั้งแต่เราจะแก้ครั้งนี้เท่านั้นก็แก้ไขไม่ได้เพราะว่าที่เหลือห้ามแก้ แก้แล้วไปชดเชยที่เหลือจึงแก้ไขไม่ได้เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลอยากจะขอไปใช้ กระผมก็เห็นว่า เอาไปใช้อย่างกระตุนกระริงขายน่าครับที่บอกว่าพัฒนาพงศ์กำลังรออยู่ เขาจะรอและข้ม ใคอย่างสุขสบายเลย ว่าแทนแกมาเขาล็อกเลยมีช่อง โหว่อีกตั้ง เยอะแยะอย่างที่เราพูดถึงแล้ว แล้วเราก็จะเสียหายกว่าแกออกไป เป็นช่องโหว่ตามแก้ไขใหม่ทีหลังกลายเป็นว่าเรามาแก้ตัวแกของโหว่อันนี้ก็จะเสียและจะถูกโจมตี เพราะฉะนั้นทางที่ดีเราก็แก้

ของโหวนั้เสียเลยเอาสิ่งทีกระรุงกระวังนั้ออกไป ฉะนั้นกระผมก็อยากจะเรียน
 วยความเคารพว่าไหน ๆ รัฐบาลใจป้าแลวกั้กรุณาพิจารณากฎหมายฉบับนั้อีก
 สั้ครั้งเถอะครั้บว่าจะทำอย่างไร เพราะว่าทีท่านจะขอไปโหวนั้ไรไม่ไ้ ครั้บ
 ครงนั้แกไม่ไ้ เพราะฉะฉนั้นเอาไปก็ไม่มีประโยชน์ ชอบพระคุณครั้บ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนอีกครั้บหนึ่ง
 นะครั้บ เพื่อความเข้าใจอันดีตามข้อมั้ดั้บ ข้อ ๘๒ "ถ้าผู้คดีใดทกไปแล้ว
 ห้ามมิให้นำผู้คดีซึ่งมีหลักการ เช่น เกียวกั้กันขึ้น เสนออีกภายในเก้าสิบวัน" เพราะ
 ฉะนั้นถ้าสภาพว่ากฎหมายฉบับนั้ไปในวาระที่ ๑ ก็ไม่รับนะครั้บ รัฐบาลจะ
 เสนอขึ้นมาใหม่ก็ไม่ไ้ภายใน ๘๐ วัน แลวกั้ไปทออย่าลั้บว่าเรามีเวลาอยู่ใน
 สภานั้ ๖ เดือนกับ ๒๘ วัน แต่ถ้าเผื่ออนุโลมไปตามที่คุณสง่าเสนอหรือว่า
 ขอประธานโหวนั้ คุณสานนทกรรมาธิการ หรือทีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยว่า คือขอความกรุณาให้ยานไปเสี้ยกอน แลวรัฐบาลรับ
 เอาไปพิจารณาเสนอแก้ไขมาใหม่ภายในกี่วันก็ไ้ ไม่จำเป็นจะต้องรอ ๘๐
 วัน แต่อย่างไรก็ตามก็แล้วแต่ท่านสมาชิกนะครั้บ เชิญคุณชาญ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชรรม : ท่านประธานทีเคารพ
 กระผมอยากเรียนถามว่า ทีกระผม เสนอ เมื่อกันเป็นทางออกทีประนีประนอมกัน
 ไ้ไ้ด้อย่างที ความว่าเราเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้ไปก่อนแล้ว
 ขอให้รัฐบาล เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมอีกสักมาตราหนึ่ง หรือ
 อย่างไรทีกำลังคิดชั้คอยู่เนี้เขา มา แลวจะไ้ไปพร้อมกัน กระผมไม่ทราบว้า
 รัฐบาลท่านจะทำไ้หรือไม่ ถ้าทำไ้ ก็เข้าใจว้าคงจะเลื่อนการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้ไป แลวรัฐบาลก็คง เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับ เกียวกั้
 กัน แต่แก้ไขคนละมาตรา มา เพื่อให้สอกคล้องกัน ก็คงจะทำไ้ กระผมว่า
 อย่างนั้น กระผมอยากจะเรียนท่านประธานโดยตามรัฐบาลว่า จะทำไ้หรือไม่
 ไ้ ขอคุณครั้บ

นายสมบุญ ศิริธร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เสนอนั้นกระผมเข้าใจว่าทำไม่ได้ก็จะเลื่อนไป แล้วไปแก้หลักการใหม่ กระผมเข้าใจว่าทำไม่ได้ตามข้อมติขัง เว้นแต่ตกก็ตกไปเลย แล้วก็รอ ๕๐ วัน หรือมีฉะนั้นผ่านไป แล้วก็รับแก้เข้ามาภายในกี่วันก็ตาม เห็นจะถูกตองกว่า กระผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ที่จะเลื่อนแล้วรอนี้ทวยเหตุผลอะไรครับ รอไปเพื่อแก้หลักการอย่างนั้นหรือ ก็หลักการนั้นเรารับไปแล้ว จะไปแก้ได้อย่างไรร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน กระผมคิดว่าไม่น่าจะทำได้การเลื่อนไปนี้

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นอย่างเดียวกับที่ท่านประธานคณะกรรมการ ได้ชี้แจง เมื่อก่อนกระผมคิดว่าไม่ถูกที่จะทำเช่นนั้นเพราะหลักการได้รับไปแล้ว ถ้าเสนอใหม่ก็เป็น การไปแก้หลักการซึ่งเราได้รับกันไปแล้วอีกก็ไม่ถูกตอง ทวยเหตุที่กระผมเองได้ เป็นผู้ที่ยกปัญหาขึ้นมาว่าน่าจะไม่ใช่ให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านในวาระที่ ๓ แต่เมื่อได้ฟังเหตุผลความจำเป็น แล้วกระผมก็มาก็คงก็พอกที่ท่านประธานพูดขึ้นมาเสียก่อนว่า ๕๐ วัน ก็เป็นกำหนดเวลาซึ่งถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไปก็จะเสนอเข้ามาอีกไม่ได้ และก็เห็นความจำเป็นที่ว่าจะต้องมีการกระทำโดยด่วน ถ้าอย่างนั้นกระผมใครจะขอเสนอ เพื่อเป็นการปรึกษาหารือว่าถ้าหากเราจะไม่ใช่ร่างกฎหมายนี้ตกไปควรจะให้ท่านไปเพื่อที่จะได้ให้ออกใช้ไปโดยเร็ว เราจะตั้งข้อสังเกตพร้อมกันไป และให้คณะกรรมการทำข้อสังเกตเสียในขณะนี้ ผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้พร้อมทวยข้อสังเกตว่าให้รัฐบาลเสนอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้รวมทั้งที่ได้ออกไปและกลับนำมาใหม่เพื่อที่จะให้สมบูรณ์ ถ้าทำอย่างนี้ จะเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าทำอย่างนี้ใครกระผมคิดว่าก็เป็น การสมควรที่จะปล่อยให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปอย่างที่มีข้อบกพร่องเช่นนี้ แต่ว่ารับแก้กลับมาตราข้อสังเกตของสถานที่ได้ออกไป ถ้าทำอย่างนี้ได้ก็อาจจะเป็นการประนีประนอมพร้อมกันไปได้แต่ถ้าหากว่าจะไม่ตั้งข้อสังเกต

อย่างกระฉับกระฉวยและก็จะไต่เต้าไปอย่างนี้ ก็เป็นข้อที่น่าทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ว่าสภาอันใดตามร่างกฎหมายซึ่งเต็มไปด้วยข้อบกพร่อง แต่ตามข้อสังเกตซึ่งกล่าวถึงเป็นการชี้ว่าสภาทราบและก็เพื่อเป็นการยอมรับที่จะให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ไต่เต้าออกไปและกลับมีร่างใหม่ที่จะเสนอขึ้นมาเพื่อที่จะพิจารณา ในรูปที่สมบูรณ์และดีกว่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อย่างที่คุณพูด เสนอมานี้ก็ มีเหตุผลดี และตามที่ผมได้เรียนไว้แล้ว หรือท่านประธานคณะกรรมการก็ได้เรียนไว้แล้วว่าการที่สภาฯรับหลักการไปแล้ว รัฐบาลจะถอนไปไม่ได้ นอกจากจะปล่อยให้ตกไปในวาระที่ ๓ ถ้าปล่อยให้ตกไปในวาระที่ ๓ ก็เป็นที่น่าเสียดายว่ากิจการสำคัญจะต้องหยุดชะงักไป และทำอะไรไม่ได้ภายใน ระยะเวลา ๕๐ วัน มีอีกวิธีหนึ่งผมก็ไม่ใช่นักกฎหมาย บังเอิญรองประธานของผม ซึ่งเป็นนักกฎหมายก็ต้องไปเป็นประธานการชกมวยเสียแล้วไม่อยู่ ผมอยากจะเรียนหรือว่าอย่างนี้จะใคร่หรือไม่ครับ หรือในฐานะเลย์แมน (Layman) คือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แล้ว เราได้มีข้อขัดแย้งกันระหว่างผู้ปฏิบัติกับคณะกรรมการ เราก็เลื่อนการพิจารณาไปก่อน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติกับคณะกรรมการได้ไปตกลงกันให้เหมาะสม และก็มีฝ่ายรัฐบาลเขามาช่วยประสานงานด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้รัฐบาลก็คงจะยอมรับว่าถ้าอะไรบกพร่องอยู่ก็อาจจะขอเสนอกฎหมายใหม่แก้ไขให้ถูกต้องมาในเวลาเร็ว หมายความว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ใน ๓ วัน ในวันที่ ๔ หรือวันที่ ๕ รัฐบาลอาจจะเสนอกฎหมายที่ดีกว่า เรียบร้อยกว่าแก้ไขเข้ามาแก้ไขให้หมด ข้อบกพร่อง แต่ว่าเพื่อไม่ให้เป็นการสับสนเอาเผ่ากินของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าเราจะเลื่อนเวลาไปอีกสักนิดหนึ่ง ให้ผู้ปฏิบัติทั้งหลายกับคณะกรรมการได้มาจับเข่าหารือกัน แล้วก็มีรัฐบาลเข้ามา เป็นผู้ประสานงานเพื่อให้มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด แล้วก็ให้พ่วงไปโลกอนโลกนี้ในท้องมีเสียงตำหนิติเตียนมากนั้นก็แล้วฉบับที่สมบูรณ์จริง ๆ นั้นรัฐบาลจะเสนอต่อมาในภายหลัง อย่างนี้จะทำใคร่หรือ

ไม่ได้ครับ ผมก็ขอเรียนหรือควย

นายสมบุญ ศิริธร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพหลักการที่อาจารย์อัครเดชเสนอในคณะกรรมการไม่ขัดข้องในการที่จะปฏิบัติอย่างนั้น ฝากข้อสังเกตนะครับ แต่ที่ท่านประธาน เสนอนามันผิดกับร่างพระราชบัญญัติครูอาละละ สมมุติว่าคณะกรรมการ เห็นด้วยกับยูแปร์ผู้คดี บางมาตราที่ไม่ได้ เสนอเข้ามาที่ชี้กทางให้เราเดิน ในกฎหมายฉบับเกี่ยวกับ มาเตะกันเอง มาตราต้น ๆ มี "ชายหญิง" อีกมาตราหนึ่งซึ่งไม่ได้มอบหมาย มาให้แก มีคำว่า "หญิงบ้างเรา" อีก แกกัไม่ได้ เป็น "ชายหญิง" ลักษณะผิด กันครับที่ว่าเลื่อนไปเพื่อรวมรวม ไม่มีทางที่จะทำได้ กระผมมีความเห็นอย่าง นี้ แต่ถ้าจะฝากข้อสังเกตไปว่าฉบับนี้ยกพรองแล้วท่านรัฐมนตรีก็มาแล้ว ฉาม ว่าถ้าฉบับนี้ไปในวันนี้แล้ว รีบเสนอแก้ไขไต่หรือไม่ เพราะมีอีกแยะแล้ว อย่างที่มีขอให้เราเดินในวงจำกัด เขียนหลักการมากว้าง ๆ ว่าเพื่อปรับปรุง แก้ไข กฎหมายเก่าแก่แล้วทำให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าถ้าเป็นอย่าง นั้น บางที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะได้ผลสมบูรณ์กว่า กระผมมีความเห็น อย่างนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมายความว่าผ่านไปก่อน นะครับ

นายสมบุญ ศิริธร (ประธานคณะกรรมการ) : ครับแล้ว ท่านรัฐมนตรีก็อยู่ที่นั่นจะเสนอแก้ไขภายในกี่วัน สภาดมท่านชกรับท่านต้องขอ แก่เข้ามาเพราะบอกพรองจริง แล้วกระผมก็ไม่อยากจะอภิปรายในที่นี้ เห็นว ะผมจะเรียนให้ทราบ เป็นส่วนตัว พิจารณากฎหมายมาหลายฉบับแล้วฉบับนี้ ยุ่งยากที่สุด และไม่ใช่อยากในคณะกรรมการนะครับ ยุ่งยากจากฝ่าย รัฐบาลเอง ตัวแทนนั้นตัวแทนมา เตะขาตัวเอง คณะกรรมการก็สงสัยว่าจะ เอาอย่างไร กันนี้เพราะฉะนั้นขอให้ทำกันมาให้ดีแล้วจะเอาอย่างไรก็ว่ากันมา ให้ชัดเจน กระผมคิดว่าคณะกรรมการพร้อมที่จะทำในหลักการที่ถูกต้องและ

LIRT

ด้วยความยุติธรรมครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้น

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นที่ท่านประธาน เสนอนั้นกระผมมีความเห็น เช่นเดียวกันกับท่านประธานคณะกรรมการที่โตขึ้น และกระผมขอเน้นในเหตุผลว่าถึงท่านจะให้ทั้งผู้แปรรูปคดีและคณะกรรมการกับผู้แทนรัฐบาลมานั่งจับเข่ากันอย่างไร ก็ตามก็ไปแก้หลักการไม่ได้ ประเด็นอยู่ที่ว่าคำแปรญัตตินี้เมื่อเหตุผลและก็สมควรและถูกต้องที่จะต้องนำเข้ามาแก้ไข แต่แก้ไม่ได้ควยหลักการ จะเลื่อนการพิจารณาไปเพื่อจับเข่าอย่างไรก็ยอมต้องไปแย้งในหลักการอยู่นั่นเอง เพราะว่าถ้าไม่ได้ แล้วก็โดยเหตุที่ท่านประธานคณะกรรมการโตขึ้นชี้แจงว่าตามเหตุผลข้อที่กระผม เสนอรอชมขอว่าถ้าเราจะเสนอให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ พร้อมกับกรณีข้อสังเกตให้รัฐบาลไปแก้ไข เสนอกฎหมายฉบับที่สมบูรณ์ขึ้นมาเท่านั้น ท่านกรรมการชี้แจงว่าคณะกรรมการไม่ขัดข้องถ้าไม่ขัดข้องแล้ว กระผมเห็นว่าควรจะทำเช่นนั้น ถ้าหากว่าเป็นแต่เพียงจะถามท่านรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้แทนทางรัฐบาลว่าจะเสนอมาเมื่อไร เมื่อรัฐบาลตอบ แล้วเราก็นั่ง ฉะนั้นกระผมยังไม่เห็นด้วย เพราะยังจะเป็นการปรากฏเป็นหลักฐานว่าสภานี้ได้ผ่านไปโดยไม่ได้มีอะไรซึ่งแสดงว่า สภาได้ทราบในข้อบกพร่อง เพราะฉะนั้นน่าที่จะมีข้อสังเกตตั้งกล่าวปรากฏให้ชัดเจนว่าสภาได้เห็นอย่างนี้แล้วก็ขอให้รัฐบาลเสนอมาใหม่ ถ้ารัฐบาลกระทำคามนั้นก็ เป็นสิ่งที่เราทุกคนพอใจ กระผมจึงใคร่ขอประธานเสนอว่า เมื่อทางคณะกรรมการชี้แจงว่าไม่ขัดข้องที่จะมีข้อสังเกตตั้งกล่าวที่จะให้รัฐบาล เสนอกฎหมายฉบับที่สมบูรณ์มาใหม่แล้ว เช่นนี้ใครที่จะขอให้สภาได้ผ่านในวาระที่ ๓ และในการพิจารณา ในวาระที่ ๒ นี้ เมื่อเราจะต้องแก้กฎหมายกันให้สมบูรณ์แบบในฉบับต่อไปแล้วละก็ ปัญหาต่าง ๆ ปลีกย่อยซึ่งเรามีการอภิปรายหรือพูดถึงกันนั้นก็จะไม่หยิบยกขึ้นมาพิจารณาเพื่อประหยัด เวลาที่ผ่านไปเสีย โดยเร็วพร้อมด้วยข้อสังเกตตั้งกล่าว กระผมขอเสนอเพื่อพิจารณาคำรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเรียนถามความเห็น
ของรัฐบาลครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้ติดตามคำอภิปรายของท่าน
สมาชิกและท่านกรรมาธิการโดยตลอดแล้ว ก็อยากจะขอกราบเรียนในความ
คิดเห็นของรัฐบาลในการที่จะทำให้เรื่องทั้งหลายได้เสร็จไปโดยเรียบร้อย

ในประเด็นแรก ปัญหาที่เกี่ยวกับหลักการที่รัฐบาลเสนอมา แล้ว
ก็มีท่านสมาชิกไม่เห็นพ้องด้วยในล้อย่างบางมาตรานั้นแล้วก็อยากจะขอแก้ไข-
แต่ เมื่อดูถ้าจะแก้ไขล้อย่างในมาตรานั้นแล้วก็ไปกระทบกระเทือนในมาตราอื่น
ที่รัฐบาลไม่ได้เสนอมา สำหรับในประเด็นนี้กระผมขอกราบเรียนว่า ในบางจะ
เป็นเรื่องใหญ่ ถ้าเหตุผลของท่านถูกต้องฝ่ายรัฐบาลคือผู้แทนรัฐบาลที่เข้าร่วม
ประชุมในคณะกรรมการ เห็นพ้องด้วยว่าควรที่จะแก้ไขอย่างจะได้มีคำว่า
"อาหาร" หรือจะเติมคำว่า "ชาย" หรือจะตัดคำว่า "การแสดงดนตรี" ถ้า
อย่างนี้เรียบร้อยแล้ว รัฐบาลคิดว่าเป็นเรื่องของสภาจะวินิจฉัยว่า จะอนุญาต
ให้แก้มาตราอื่นหรือไม่ เพื่อความสำเร็จของการแก้ไขนี้ซึ่งรัฐบาลไม่ขัดข้อง
ครับก็เคยมีอยู่เสมอมา เวลารัฐบาลเสนอ อาจจะเสนอแก้ไขบางมาตรา แต่
ปรากฏว่ามาตรานั้นเอง เวลาแปรญัตติแล้ว สมาชิกเห็นว่าถ้าแก้อย่างนั้นจะดีกว่า รัฐบาลก็ยอมอนุญาตให้แก้มาตราอื่น ๆ ด้วย เพราะว่าในหลักการนั้น
เองเป็นการแก้ไขที่ดีขึ้น กระผมคิดว่าถ้าสภาไม่เคร่งครัดในล้อย่างเกินไป
รัฐบาลเองไม่ขัดข้องเลยครับในปัญหาเรื่องล้อย่าง เพราะเห็นใจว่า จะหลุดถึง
หลักการทุกไม่ได้ เหมือนในข้อบังคับ กระผมอ่านแล้ว บอกว่าในการเสนอ
กฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ให้กำหนดหลักการ เรื่องที่ต้องการขอแก้ไขเพิ่มเติม
โดยชัดแจ้ง ขอประธานกรรมาธิการเรียนว่า ปฏิบัติไม่ได้ครับ หลักการที่เสนอมา
โดยชัดแจ้งนั้นต้องเป็นหน้าสองหน้าเลขกรรมาธิการในมาตรา ๓ ซึ่ครับ หลักการ
โดยชัดแจ้งคืออะไร นี่จะเห็น ประเด็นเป็นปัญหาอยู่ประการหนึ่งกำหนดไม่ได้

ว่าจะเอาหญิงหรือเอาชายอะไรต่าง ๆ ยาก แต่กระผมคิดว่าในทางปฏิบัติถ้าหากเราถือเอาหลักของความสำเร็จความเป็นประโยชน์เป็นเกณฑ์แล้วละหึ่งข้อบังคับเล็ก ๆ น้อย ๆ ออกไปเสียอย่าให้เป็นอุปสรรคก็น่าจะสำเร็จ อย่างที่กระผมกราบเรียนแล้วครับ ปัญหาจะเดิมคำว่า "ชาย" หรือจะเดิมคำว่า "บริการ" อะไรต่าง ๆ ถ้าผู้แทนฝ่ายรัฐบาลที่เป็นผู้ปฏิบัติไม่ขัดข้อง กระผมก็เห็นว่าควรจะแก้มาตราอื่นได้ เพราะเป็นหลักการที่ดี

นี่มาถึงเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่ง คือเรื่องที่ไม่ใช่หลักการของรัฐบาล หรือนโยบายรัฐบาลพึงประสงค์ อย่างเช่นหลักการที่สำคัญที่สุดที่ท่านสมาชิก ๒ ท่านขอแปรญัตติที่จะแก้ความหมายของคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" เป็นในรูปคณะกรรมการ ก็เป็นความหมายที่แตกต่างกันมาก พนักงานเจ้าหน้าที่ในปัจจุบันก็หมายถึงฝ่ายผู้บัญชาการตำรวจนครบาลกับผู้ว่าราชการจังหวัด ที่จะเป็นผู้ที่จะอนุญาตหรือผู้สั่งปิด เท็กถนนใบอนุญาต อันนี้ต้องการความรวดเร็ว ใ้ปฏิบัติกันมาเป็นเวลานาน แล้วรัฐบาลเองก็ไม่ไปขอแก้ไขในเรื่องนี้ แต่ที่ท่านสมาชิกเห็นว่าควร จะเปลี่ยนเป็นรูปคณะกรรมการเพื่อพิจารณา มองในค่านตคติผลเสีย ค่างกับทั้งคู่ และในกรณีเช่นนี้แหละครับกระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า โดยที่รัฐบาลถือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักการที่สำคัญก็อาจจะต้องขอรับรองเรื่องนี้ อย่างเพิ่งถือเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขให้ทันเลย เพราะว่าในหลักการไม่มี ถ้าคิดว่ารอมชอมกันได้ลักษณะอย่างนี้ เรื่องก็จะสำเร็จได้ รัฐบาลพร้อมเสมอ แต่ที่นางเรื่องก็ต้องประธาน กราบเรียนขอความเห็นใจบ้างหลักการ จะให้คณะกรรมการมาทำหน้าที่แทนตัวบุคคล ของประเมินทั้งผลดีผลเสียในทางบริหารเหมือนกัน และรัฐบาลเองก็เห็นว่ายังอยาก จะรักษาหลักการนี้ไว้ก่อน ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้บัญชาการตำรวจ นครบาลไว้ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสั่งปิด ไม่ต้องเสนอคณะกรรมการ คือกมองอีกในค่านหนึ่ง ฉะนั้นในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าจะรอมชอม กันโดยรัฐบาลยอมรับในการแก้ถ้อยคำ แต่ขอรับรองว่าในบางเรื่องที่ยังไม่จำเป็น ขณะนี้ ในรูปกรรมการก็อย่าเพิ่งเลยครับ รัฐบาลพร้อม และคิดว่าคงจะ

กระทำได้ ทำให้ร่างกฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์ขึ้นพอสมควรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าคงเป็นที่แจ่มแจ้งแล้วนะครับ ทั้งทางฝ่ายสมาชิก ทั้งทางฝ่ายคณะกรรมการ และทั้งทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งสามารถจะรวมขอมันได้ เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปโดยรวดเร็ว-แต่ว่าวันนี้เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ผมก็ขอเลื่อนการพิจารณาออกไปในคราวหน้า ในระหว่างเวลาที่ยังเหลืออยู่นั้นสมาชิกผู้ใดที่ยังไม่เข้าใจก็ ในเรื่องสถานะบริการก็โปรดไปหาประสานงานเสียนะครับ เพื่อว่าการอภิปรายคราวหน้าจะได้ เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ท่านไปประสมด้วยตนเอง วันนี้ผมขอปิดประชุม เพียงแค่นี้ขอขอบพระคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

บัญชีรายงานการประชุม

เวณู อรัญญิก
 สัมฤทธิ์ คงเลิศ
 ชลสิทธิ์ชัย ธรรมผล
 สรพศิริ อรรถภูววิวงศ์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 อภิวัฒน์ พงษ์นาค
 อรุณพร แก้วสถิตย์
 สายสุนีย์ พันธุระ
 กัลยา สวารัญศิลป์

กรรณิกาญจน์ เฝ้าจินตนา
 กาญจนาลักษณ์ อุแก้ว
 กรรณิการัตน์ สิงหะมลิน
 ภูษงค์ เอกบุตร
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 เปรมจิต บุญหล่อ
 พัทธนี คล้ายสุวรรณ
 รัชณี วัฒนพานิช
 พรรณบุษยา วิไลวงษ์

คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบรายงานการประชุม

พลตรี วสัน อิศรางกูร ณ อยุธยา
 พลตรี เริงฤทธิ์ รุมาคม
 พลเรือโท โสภาส จามิกรณ์
 พันเอก อัมพร ศรีแสง
 นายเฉลิมชัย เล็กชม
 นายมนูญ นาวานุเคราะห์
 พลโท หิรัญ ศิริวัฒน์
 พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์
 นางอนงค์ อิศรภักดี

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ ๔๓ / ... (...)
 วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๑

พลอากาศเอก ทะริน หงสกุล
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ